

• 7th December 1959]

MR. SPEAKER: I have examined this question thoroughly. I have looked into the proceedings of both Houses of Parliament as well as those of Lok Sabha. I have myself anticipated this objection. It has been found from all proceedings that a mere introduction will in no way spoil the sanctity of Governor's Address. In the Lok Sabha the Prime Minister has once said that the whole country cannot wait for a discussion on the Governor's Address. Even in Lok Sabha this sort of motion has been allowed. I rule that this is in order. There is nothing wrong in it. The Hon. Minister has just introduced it. I myself wanted to say this. If only the hon. Member had waited for some time, I would have satisfied him.

Now we shall proceed with the Governor's Address. An hon. Member, Mr. R. Subramaniam will move that an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959. That motion will have to be seconded. I give 15 minutes each for the mover and the seconder and 10 minutes each for every subsequent speaker. If later on any leader of a party wants to intervene, I will give him the customary 20 minutes. Many leaders have told me that it is not desirable that they should speak on the last day. It is a laudable suggestion. Each party leader will have 20 minutes whenever they intervene and speak. Now Mr. R. Subramaniam will move his motion.

IX.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRI R. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கு வாழ்த்தை வழங்கும் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்—

“That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address^a delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மிகச் சுருக்கமாக இருந்தபோதிலும் அதில் பல முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. பருவமழை, உணவுப் பிரச்சனை, அதிக உணவு உற்பத்தி, கூட்டுறவு முறை, திட்ட வேலைகள், மின்சாரம், தொழில் உற்பத்தி, அடுத்த திட்டத்தில் நாம் முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய வேலைகள் ஆகியவைகளெல்லாம்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இம்மாதிரி சில வேலைகளைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டிருப்பதனால் மற்ற அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லையென்று அர்த்தம் அல்ல. கவர்னர் பெருமானுடைய உரையானது “பாலிசி ஸ்டேட்மெண்ட்” ஆக இருப்பதால் அந்த அளவுக்குத் தான் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லக் கூடும். அத்துடன் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய வாதங்களுக்குக் கடைசியாக நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கப் போகிறார்கள்.

[Sri R. Subramaniam] [7th December 1959]

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், நிர்வாகத்தை மேன்மேலும் முற்போக்குப் பாதையில் நடத்திச் செல்வதற்கு நமது ஒத்துழைப்பைத் தரும்படி ஆரம்பத்திலும் கடைசியிலும் குறிப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நமது சமூகத்திலே பிழைக்கப்பட்ட கட்சிகள் இருக்கின்றன. பல கருத்து வேற்றுமைகளும் அவர்களுக்குள் உண்டு என்ற போதிலும், முக்கியமாக எந்த வித கருத்து வேற்றுமை இருந்த போதிலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தில் யாருக்கும் வேற்றுமை கிடையாது. சர்க்கார், மக்களுடைய நன்மைக்காக அவ்வப்போது பல திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் வகுத்து நம் முன் வைத்து அதை மக்களுடைய நன்மைக்காக பயன்படுத்துவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்து வருகின்றது. அம்மாதிரி கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் வகுக்கக் கூடிய காலங்களில் அந்தக் கொள்கைகளிலும் திட்டங்களிலும் எந்த விதமான குறைபாடும் இல்லையென்று சொல்லுவதற்கில்லை. குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டும்போது நமது சர்க்கார் அவைகளை நீக்குவதற்கு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறதென்பது நம் எல்லோராலும் வரவேற்கவேண்டிய விஷயம்.

12
noon. கடந்த ஆண்டில், பொதுவாக, நம்முடைய மாநிலம் முழு வதிலும் சட்டமும் ஒழுங்கும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்ல அமைதியான சூழ்நிலை வேண்டும். அராஜகம் இருந்தால் நம்முடைய திட்டங்களும் கொள்கைகளும் நாம் எப்படி வகுக்கின்றோமோ அந்த இடத்திலேயே நின்றுவிடுமே தவிர, நாம் முன்னேறிச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படாது. எனவே, நம்முடைய திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் வகுப்பது மட்டுமல்லாமல், நல்ல முறையிலே அவைகளை நடத்திச் செல்ல நல்லதொரு சூழ்நிலை நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அம்மாதிரியான சூழ்நிலை நமக்கு அமைந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதொரு விஷயமாகும். எனவே, இம்மாதிரியான சூழ்நிலையில் நம்முடைய வேலைகள் நல்ல முறையிலே முன்னேறி வருகின்றன என்பதை நான் சபையில் உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக மற்ற ராஜ்யங்களோடு நம்முடைய ராஜ்யத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், திட்ட வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையில் முன்னேறி வந்திருக்கின்றன. நாம் திட்டத்திற்காக எவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தோமோ அதைவிட இப்பொழுது அதிகமாகவே நாம் செலவழிப்பதற்கு நமக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு காரணம்—அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி நெருக்கடியினால் மற்ற ராஜ்யங்கள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்ய முடியவில்லை.—என்ற போதிலுங்கூட, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் முன்யோசனையுடன் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே நம்முடைய பெரிய திட்டங்களுக்கெல்லாம்

7th December 1959] [Sri R. Subramaniam]

வெளிநாட்டிலிருந்து மெஷின்கள் வரவழைப்பதற்கு ஆர்டர் கொடுத்திருந்தது. அவைகள் வரவழைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது பெரியார் மின்சாரத் திட்டம், நமது சென்னை அனல் விஸ்தரிப்புத் திட்டம். இவைகள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்துவருகின்றன என்பது நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டிய ஒர் விஷயம்.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையை நல்லதொரு சூழ்நிலையில் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். பருவ மழை நன்றாகப் பெய்திருக்கிறது. ஆனால், இந்த மழையைப் பொறுத்தவரையில் என்ன வென்றால், எப்பொழுதும் சாதாரணமாக மழை இல்லாமல் இருக்கும்; ஆனால், பயிர்களெல்லாம் விளைந்து அறுவடைக்குத் தயாராக இருக்கும் தருணத்தில் மழை பெய்து விளைவைக் கெடுத்துவிடும். நாம் கணக்குப் போடும்போது, பொதுவாக வருஷம் பூராவிலும் சேர்த்து இந்த வருஷத்தில் இவ்வளவு மழை இருந்தது, நல்ல மழை இருந்தது என்று கணக்குப் போட்டுக்கொண்டு விடுவோம். ஆனால், இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்தவரையில் அம்மாதிரியாக இல்லை. மழை பெய்ததோடு அல்லாமல், காலா காலத்தில், வேண்டிய அளவு, பயிர்கள் நன்றாக வளரக்கூடிய தருணத்தில், இந்த மழை பெய்திருக்கிறது என்பதுதான் மிக முக்கியமானது. இப்பொழுது பயிர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் கதிர்கள் விட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆனால், இதே மழை இன்னும் தொடர்ந்து 15, 20 நாட்களுக்கப்பால் பெய்தால் விளைச்சல் கெட்டுவிடும். தற்போது மழையின் காரணமாக பயிர்கள் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன. அத்துடன் கூட எந்த வருஷத்திலும் இல்லாது இந்த வருஷத்தில் நமக்குத் தண்ணீர் சப்ளை நிறைய கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேட்டூர் அணை கட்டிய காலத்திலிருந்து இதுவரையில் அது எப்பொழுதுமே நிரம்பியிருந்தது கிடையாது. ஆனால், இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர்த் தட்டு என்பதே இல்லாமல், திறந்துவிட்டபோது எவ்வளவு நிரம்பி இருந்ததோ அதே அளவு எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டு வருவது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைதியான சூழ்நிலையில் பல நல்ல காரியங்களெல்லாம் நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்று கவர்னர் பெருமான் கெரிவித்திருக்கிறார். நமது பிரதான தொழில்களான ஜவுளி, சிமென்ட், சர்க்கரை, இலக்ட் இன்ஸூலேஷன் ஆகியவைகளில் நாம் நல்ல விதமாக முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம்.

இப்பொழுது நல்ல பருவ மழை பெய்து பயிர்களெல்லாம் நன்றாக இருக்கிறபடியால், இன்னும் சிறிது காலத்தில், சர்பா அறுவடை காலத்தில் விலை குறையும் என்று நாம் எகிர்பார்க்கலாம். பதினைந்து தினங்களுக்கு முன்னதாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒன்றரை மணங்கு நெல் கொண்ட ராட்டை என்று ரூ. 22 ஆக இருந்தது. சமீபத்தில் நான் சென்னை வரக்கூடிய சமயத்தில்

[Sri R. Subramaniam] [7th December 1959]

ரூ. 19-க்கு இறங்கிவிட்டது. இப்பொழுது ரூ. 18½ ஆகியிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, விலையானது ஒரு சமயத்தில் இதற்கு முன்னதாக ஏறுமுகமாக இருந்தாலுங்கூட, இப்பொழுது இறங்குமுகமாகவே இருக்கிறதென்பதை நான் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றம் யாரும் விரும்பத்தக்கது அல்ல. சாதாரணமாக, பட்டணங்களில் வசிக்கக்கூடியவர்களுக்கு விலை ஏற்றம் என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நம்முடைய சர்க்கார் சென்ற ஆண்டில் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. விலை ஏற்றம் அதிகமாக இருக்கும் காலங்களில், ஒரு லட்சம் டன் நெல் கொள்முதல் செய்து, அத்துடன் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உணவுத் தானியம் வாங்கி, இரண்டாயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் வரையில் ஏற்படுத்தி, நல்ல முறையிலே இப்பொழுது விலை இறங்குமுகமாகச் செய்திருப்பதற்காக நாம் நமது அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டியது கடமையாகும்.

விலை ஏறுமுகமாக இருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடிய சமயத்தில், விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுடைய தொகை, அவர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதையும் நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக, விவசாயிகள் எல்லோருமே பெரிய தனக்காரர்கள், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், அவர்களுக்கு ஏராளமான வருமானம் வருகின்றது என்ற எண்ணம் அனேக மக்களுடைய மனதில் இருந்துவருகிறது. நான் சொல்கிறேன்—விவசாயிகளில் 75 சதவிகிதத்தினர் தங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே போதுமான அளவு வருமானம் கிடைக்காமல், எந்தவித மிச்சமும் இல்லாமல் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விலை ஏற்றம் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் பொதுவாகச் சொல்லும்போது, உணவுப் பொருள்களில் விலை ஏற்றம் இருக்கக்கூடாது என்பதை மனதில் கொண்டு தான் சொல்லுகிறோமேயொழிய, மற்ற பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி நாம் கவனிப்பதே கிடையாது. உணவுப் பொருள் என்றால் முக்கியமாக நெல்லைத்தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். மற்ற எத்தனையோ உணவுப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. நெல்லின் விலை ஏற்றத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, மற்ற உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்துடன்கூட, நம்முடைய விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. சாதாரணமாக, பின்னாக்கு, சல்பேட், ரூபர்பாஸ்பேட் முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், பின்னாக்கு மூட்டையொன்று ரூ. 27-க்கு விற்கிறது. அதேமாதிரி, சல்பேட்டின் விலை ரூ. 40 ஆக இருந்தாலுங்கூட, கிடைக்கவில்லை. இந்தத் தருணத்தில் முக்கியமாக சல்பேட் வேண்டும். ஆனால்

7th December 1959] [Sri R. Subramaniam]

சுல்பேட் கிடைக்கவில்லை. அதேமாதிரி சூப்பர்பால்பேட் விலையும் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போய்விட்டது. ஆகையால், இம் மாதிரியாக நம்முடைய உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனப் பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிக்கொண்டே போவதால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கிற தென்பதையும் அரசாங்கம் உணர்வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஆண்டு நமக்கு உணவு விலை அதிகமாக இருந்ததால் சர்க்கார் உடனடியாக விலையை நிர்ணயம் செய்து, கொள்முதலையும் ஆரம்பித்து, நமக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை யெல்லாம் செய்து வந்தது. ஆனால், அண்டை ராஜ்யங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாததன் காரணமாகவும், நமக்கு வேண்டிய அளவுக்கு இப்பொழுது உணவுத் தானியம் கிடைக்கின்றது என்ற காரணத்தாலும், இப்பொழுது அதை நீக்கிவிட்டார்கள். ஆனால், சம்பா அறுவடை காலத்தில் நெல் கொள்முதல் கொள்கை எப்படி இருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அநேகமாக கொள்முதல் செய்யவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், அப்படிக் கொள்முதல் செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நான் சொல்லும் சில கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நெல் கொள்முதல் செய்வதாக இருந்தால், அறுவடைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால், நம்முடைய நெல் கொள்முதல் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஓர் அறிக்கை விடவேண்டும். சாதாரணமாக நாம் என்ன செய்கின்றோம் என்றால், சென்ற வருஷம் கூட நாம் என்ன செய்தோம் என்றால், குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் பாதி நெல் அறுவடையாகிவிட்ட சமயத்தில் நெல் கொள்முதல் கொள்கையை அமுலிக்குக்கொண்டு வந்தோம்; விலை நிர்ணயம் செய்தோம். ஆனால், அது நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகையால், நாம் நெல் கொள்முதல் செய்வதாயிருந்தால், ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே நம்முடைய நெல் கொள்முதல் கொள்கை என்ன என்பதை நிர்ணயித்து அதைப்பற்றிய அறிக்கை விடவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற அண்டில் நாம் விலை நிர்ணயம் செய்ததைப்போல் இல்லாமல் இப்பொழுது ஏதாவது விலை நிர்ணயம் செய்தால், உயர்நக்பட்ச விலை, குறைந்தபட்ச விலை அகிய ரெண்ட்டையும் நாம் நிர்ணயிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரே விலையை நிர்ணயிப்பதால் அநேக கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அத்துடன் கூட, இம்மாதிரியாக நாம் ப்ரொக்யூர் செய்வதால் பல கஷ்டங்கள் எற்படுவதால். 'லெவி' மூலமாக நாம் நமக்கு வேண்டிய ஸெல்லைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்று அலோசனை செய்து, லெவி மூலமாக அந்த ஸெல்லைப் பெற்றுக்கொள்வதென்றே ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Subramaniam] [7th December 1950]

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவுப் பற்றாக்குறை கிடையாது என்றே சொல்லலாம். ஆனால், அண்டை ராஜ்யமான கேரள ராஜ்யம் எப்பொழுதுமே உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருக்குமானால், அவர்கள் எப்பொழுதுமே தங்களுடைய உணவுக்காக நம்முடைய ராஜ்யத்தை எதிர்பார்ப்பதால், ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய பற்றாக்குறையையும் சேர்த்து நாம் இங்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். முதல் திட்ட ஆரம்பத்தில் நமது உணவு உற்பத்தி 38 லட்சம் டன்கைத்தான் இருந்தது. ஆனால் முதல் திட்ட முடிவில் நாம் அப்பொழுது எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையின் காரணமாக 6 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடிந்தது. இரண்டாவது திட்ட முடிவில் கூடுதலாக நாம் 12.79 லட்சம் டன் விளைவிக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருந்தால்கூட, நமக்கு போதுமான உர வசதி கிடைக்காததினால் இப்பொழுது அதிகப்படியாக 9 லட்சம் டன் தான் நம்மால் இப்பொழுது உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் கூட திட்டகால இறுதியில் நமக்கு 53 லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக நல்ல மழை பெய்யக்கூடிய காலங்களில் உபரியாக 3 லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

இதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் அங்கு நெல் விளைவிக்கப்படுகிறது. அதில் சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருபோக சாகுபடியில் இருந்துவருகின்றன. அங்கு தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அம்மாதிரியாக கிடைக்கும் தண்ணீரை நல்லவிதமாக உபயோகப்படுத்தி இருபோக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாவிதமான வசதிகளும் இருக்கின்றன. அதில் இருக்கும் நஷ்டமும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக இரண்டு வருஷங்கள் வரையில் அந்த நிலம் நல்ல விதமாக விளைவதற்கு இல்லை. எனவே இருபோக சாகுபடி செய்வதற்கு பயப்படுகிறார்கள். அத்துடன் கூட இருபோக சாகுபடி செய்தால் உடனடியாக அதிகமான கிஸ்தியை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில் எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக இரண்டு வருஷங்களுக்கு இருபோக சாகுபடி செய்தால், இரண்டு வருஷங்களுக்கு அதற்கான அதிகப்படியான கிஸ்தியை வசூலிக்காமல் அவர்களுக்கு ஒரு 'இன்ஸெண்டிவ்' கொடுத்தால், அநேகமாக அதிகமான பேர்கள் இருபோக சாகுபடி செய்வார்கள். அதனால் அதிகமான விளைச்சல் கிடைக்கும் என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக விளைவிக்க வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக நமக்கு விதை தேவை. இரண்டாவதாக உரம் தேவை. விதை விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு விதைப் பண்ணைகளை

7th December 1959]

[Sri R. Subramaniam]

ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். ஏற்கனவே 119 விதைப் பண்ணைகள் சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வருஷத்தில் 40 விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் முடிவுக்குள்ளாக 210 விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் பொழுது நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் நல்ல விதை இந்த விதைப்பண்ணைகளின் மூலம் கிடைக்கும் என்று அறிய நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நல்ல விதை போடு வதன் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10-ல் ஒரு பங்கு டன், அதாவது 224 பவுண்டு அதிகமாக விளைவிக்க முடியும் என்று நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அளவில் சர்க்கார் மிக்க நவனம் எடுத்துக்கொண்டு, இதில் சிரத்தை காட்டி விதைப்பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க முன்வந்திருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இதைத் தொடர்ந்து சீக்கிரமாக ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நமது ராஜ்யத்தில் உரம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நமக்கு கிடைத்ததைவிட இப்பொழுது ஒன்றும் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்த வருஷத் தில் நமக்கு ரசாயன உரம் 61,000 டன் தான் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு காலத்தில் ரசாயன உரத்தை வயல்களுக்குப் போடும்படியாக எல்லா நில்களிடத்திலும் சொன் னோம். அதன் பலனாக அவர்கள் எல்லா நிலங்களுக்கும் கூடுமான வரையில் ரசாயன உரத்தை உபயோகப்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை உபயோகப்படுத்தாமல் இருந்து மற்ற எரு, தழை போட்டாலும் கூட, அதில் உள்ள தரம் கெட்டுப்போய்விட்டால் அதிக விளைச்சல் இல்லை. அப்பொழுது ரசாயன உரத்தை அதிகமாக உபயோகப் படுத்திவிட்டோம். அதே சமயத்தில் நிலங்களின் தரம் கெட்டுவிட்டது. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரசாயன உரம் சப்ளை செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிற படியால் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தில் விளைச்சல் குறைய ஆரம்பித்துவருகிறது. நெய்வேலியில் 1961-62-ல் ரசாயன உரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதுவும் 70,000 டன் வரை நைட்ரஜன் நமக்கு கிடைக்கும் என்று அறிய நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். எனவே, நைட்ரஜன் ரசாயன உர விஷயத் தில் இன்னும் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வேண்டி யதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கம்போஸ்டு உரம் தயாரிப்பதற்கு இப்பொழுது நாம் முனிசி ப்ளாண்டிங்களுக்கும் பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் தான் கடன் உதவி கொடுத்து வருகிறோம். இந்த உதவியைச் சிறிய பஞ்சா யத்துகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்வதில் இரண்டுவித அனுபவங்கள் உண்டு. முதலாவது, பரவலாகச் செய்ய முடியும். நிரண்டாவது, வாகனங் களுக்காக பணம் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

[Sri R. Subramaniam]

[7th December 1959]

கிராமத்திலிருக்கக்கூடிய வண்டிகளைக் கொண்டே எருவை விநியோகம் செய்யலாம். ஆகவே, கம்போஸ்ட் உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிறிய பஞ்சாயத்துக்கும் கூட பண உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். இதுவிஷயமாக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைபற்றி நான் மிகவும் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இதில் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக் காலத்தில் 49 சதவிகிதம் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அவைகளின் மூலம் பலன் அடைந்தது 21 சதவிகித மக்கள் தான். அப்பொழுது செலவழிக்கப்பட்ட பணம் 6 கோடி ரூபாய். ஆனால், இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 80 சதவிகித கிராமங்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 50 சதவிகிதம் மக்கள் பயன் அடையவேண்டுமென்பது திட்டம். ஆனால் இப்பொழுது பார்ப்பீர்களானால், இப்பொழுது 90 சதவிகித கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்துவிட்டோம். பலன் அடைந்துள்ள மக்கள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 40 சதவிகிதம். இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகிறோம். அப்படியிருந்தும் கூட அதனால் பலன் அடைந்துள்ள மக்கள் 40 சதவிகிதம் தான் என்று பார்க்கும்பொழுது, ஓரளவுக்கு இது வருந்தக்கூடிய விஷயம்தான். கிராமங்களிலுள்ள சாதாரணமாக ஏழை விவசாய மக்களுக்கு இந்தக் கடன் வசதிகள் சரியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. இதனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதற்கு சாதாரணமாக செக்யூரிட்டி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதனால் 'கிரெடிட் வொர்த்தி பெர்ஸனுக்குத்' தான் கடன் கிடைக்கிறது. இதை மாற்றி 'கிரெடிட் வொர்த்தி ஆகுபேஷன்' பேரில் கடன் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் சாதாரணமாக எல்லா ஏழை விவசாய மக்களுக்கும் பலன் கிடைக்குமே தவிர, 'கிரெடிட் வொர்த்தி பெர்ஸனுக்கு' மட்டும் கடன் கொடுப்பதென்றால் அதனால் பயனடைவது பெரியதனக்காரர்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் தான். சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் அதனால் பலன் அடைவதற்கில்லை. அதோடு கூட கொடுக்கக்கூடிய கடனை காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு சமயத்தில் ரசாயன உரம் வாங்கிப் போட வேண்டுமென்றால், அந்த சமயத்தைத் தவிர்த்து, இன்னும் 3 மாத காலம் சென்று பணம் கிடைத்தால், அதனால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. நாம் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை காலாகாலத்தில் சரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் 20 நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேசியாகிவிட்டது. தயவு செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7th December 1959]

SRI R. SUBRAMANIAM : அடுத்தபடியாக, 'போர்டு பவுண்டேஷன்' திட்டப்படி விவசாயப்பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இந்தியாவில் 25 ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. அதில் நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதை . . .

SRI T. SAMPATH : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக 'அநௌன்ஸ்மெண்டு' வந்திருக்கிறது.

SRI R. SUBRAMANIAM : அதுபற்றி 'அநௌன்ஸ்மெண்டு' வந்திருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து சட்டத்தை 1961-ம் ஆண்டு, அக்டோபர் இரண்டாம் தேதிக்குள் நிறைவேற்ற உத்தேசித்து இருக்கிறோம். நாம் இந்த பஞ்சாயத்து சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதில் பின் தங்கிவிட்ட போதிலும், இந்தியாவிலேயே ராஜஸ்தான் தான் முதலில் செய்து இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், பின் தங்கி ஆரம்பித்தாலும் கூட, இதனால் பலன்களை நாம் அதிகமாகவே அடைவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லாமல் இல்லை. ஏனென்றால், நம் அதிகாரிகளும், மக்களும் பஞ்சாயத்து விஷயத்தில் பழக்கப் பட்டவர்கள்; மற்ற இராஜ்யங்களில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் தெரியாத காலத்திலேயே, நம் இராஜ்யத்தில், பஞ்சாயத்து முறையில் நிர்வாகம் நடந்து, நமக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. எனவே இந்த பஞ்சாயத்து சட்டத்தை கொண்டுவரும்போது, நாம் அதன் பலன் முழுமையும் அடைவோம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக நெய்வேலி சுரங்க வேலை இருக்கிறது. சாதாரணமாக, நமக்கு பால் வேண்டியிருந்தால், முதலில் பசுவைத் தேடவேண்டும். பசுவைத் தேடிக் கொண்டால், பால் கிடைக்கும், அதன் மூலமாக, நமக்கு, தயிர், வெண்ணெய் முதலியவை கிடைக்கும். அதேபோன்று, இந்தச் சுரங்க வேலை பசுவாக அமைந்து, அதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் நிலக்கரியைக் கொண்டு, நமக்குவேண்டிய மற்ற தொழில்களை பெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு ஆதாரம் கிடைத்திருக்கிறது. 1962-ம் வருஷ ஆரம்பத்திலே, நமக்கு 3½ லட்சம் டன் வருஷம் ஒன்றுக்கு பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். அதைக்கொண்டு மற்ற வேலைகளை ஆரம்பிக்க வசதி ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி கிடைக்கும் நிலக்கரியைக் கொண்டும் சேலத்தில் இரும்புக் கனியிலிருந்தும் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டும் நாம் ஒரு இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த நமக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே நிறைவேற்றுவார்கள் என்று பூரண நம்பிக்கை உண்டு. அம்மாதிரி, சுரங்க வேலை மூலமாக பல பொருள்கள், சாயனம், மின்சாரம், கார்பனைசிங் யூனிட், சிராமிக் இன்டஸ்ட்ரி போன்ற பல

[Sri R. Subramaniam]

[7th December 1959]

தொழில்கள் பரவ ஏதுவாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி பல தொழில்கள் நமது இராஜ்யத்தில் பரவுவதனால், மக்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்குகிறது; மேலும், இம்மாதிரி தொழில் நடக்கும் இடங்களுக்கு மக்கள் சென்று விடுவதால், கிராமங்களிலுள்ள நெருக்கடியும் ஓரளவு குறைவதற்கு ஏதுவாகிறது.

குடிசைத் தொழில் சம்பந்தமாக நல்ல முறையில் வேலை நடந்து வருவதால், கிராமங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலையில்லாத மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு, அவர்கள் வெறுமனே இருக்கும் காலங்களில், அவர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அதிகாரிகள் தீவிர கவனம் செலுத்தி இந்தக் குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதால், மக்கள் நல்ல பலன் அடைகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சொல்ல வேண்டியது அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்றுதரம் தாங்கள் குறிப்பிட்டு விட்டதால் நான் இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணையை ஆமோதித்துப் பேசும்போது சர்க்காரை நடத்தி வருகிறவர்கள் கூடுமான வரையில், செவ்வனே செய்து வருகிறார்கள் என்று நாம் எண்ணுகிறோம் என்ற சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புது வரி என்று சொல்லாததால், இதைப் பாராட்டவேண்டும். இந்தக் காலத்தில், வரி புதிதாகப் போடவில்லை யென்றால், அந்த மட்டில் ஜனங்களுக்கு உதவி என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது, கவர்னர் உரையைப் பற்றிப் பேசும்போது, நம் நாட்டின் வருங்காலத் திட்டம் பற்றியும், அதிலும், இன்றைய நிலைமை பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

கவர்னர் உரையில் இன்னும் சில விஷயங்களையும் சொல்லியிருந்தால் திருப்தியாக இருந்திருக்கும். ஒருக்கால், பட்ஜெட் வரும்போது சொல்லலாம் என்று மந்திரியவர்கள் நினைத்து இருப்பார்களோ என்னவோ. இப்பொழுது பேசிய கனம் அங்கத்தினரும், இன்னும் பேச இருப்பவர்களும் உணவைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். இருந்தாலும் நம் திட்டங்களெல்லாம் இந்தியாவின் நிலைமையால் வரும் வருஷங்களில் பாதிக்கப் படலாம். சைனா 'வார்' மூண்டால் நம் இந்திய சர்க்கார் திட்டம் மட்டுமல்ல, எல்லா ஸ்டேட்டுகளிலும் மாறப் போகிறது என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இதுதான் நிலை என்று, ஐந்து வருஷங்களுக்கு, பத்து வருஷங்களுக்கு நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் : யுத்தம் இன்னும் வரவில்லை.) யுத்தம் வரவில்லை என்று மந்திரியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். யுத்தம் என்று முன் ஏற்பாடு செய்தால், எல்லாச்

[7th December 1959]

[Sri M. A. Muthiah Chettiar]

செலவுகளும் ஏற்படும். அது மிலிட்டரி பழக்கம். கொஞ்சம் சொல்லிவிட்டால், ஆயிரம் ஆயிரமாக ஏற்பாடு செய்வார்கள். சிலருக்குத் தெரியும்; 1939, 1946-ம் வருஷங்களில் நாம் பார்த்தவர்கள். அதாவது, ராணுவ ஏற்பாடுகள் என்றால், மூட்டைக் கணக்காக, பெரிய கணக்காகச் செய்து விடுவார்கள். அதிகக் கணக்குக்கு மூட்டைக் கணக்கு என்று பெயர். சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், யுத்த முஸ்தீப்பு என்று வந்தால் எல்லாமே மாறிவிடும்.

இப்பொழுது, உணவு சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, பெர்ட்டி லைசர், விலை, ப்ரொக்யூர்மெண்டு, கண்ட்ரோல், கேரளாவுக்குப் போகிறது என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். எல்லோரும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறோம். புதிதாக ஒன்றையும் நாம் சொல்லி விடவில்லை. மந்திரிகளுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. எல்லாவற்றையும் தெளிவாகச் சொல்ல இப்பொழுது சந்தர்ப்பம் இல்லை. இப்பொழுது, “பிராண்டியர்” சம்பந்தமாக சொல்லப் போகிறது. நமது சுதந்தரத்தைக் காப்பாற்ற வேறு வழி கிடையாது. அதற்கு நிச்சயமாக, மத்திய சர்க்காரிலும், இந்த சட்ட சபையிலும் ஆமோதிக்க வேண்டும். வருங்காலத்தில் தேசம் இருக்கும் கெடுபிடிக்கு என்ன ஏற்பாடு? Nothing will deter us from providing all the money required for the war effort. In addition to that, all that is intended under the Third Plan will go through என்று Sri. Desai சொல்லுகிறார். மேலும், ஸ்ரீ படைல் சொல்லுகிறார்: It is a Food Plan “Third” பிளானுக்கு “three” பிளான் என்று பெயர். இவ்வளவு பெரிய கெடுபிடி நிலையிலே இருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசுகிறோம். அது முடிய இருக்கிறது. இப்பொழுது, மூன்றாவது திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அதில் சர்க்காருக்குத் தெரியாததை நாம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதில் முக்கிய திட்டங்களுக்குப் ப்ரயாரிடி கொடுக்க வேண்டும். பல துறைகளைப் பற்றிக் கூறியிருக்கும் கவர்னர் உரையில் கிருஷ்ண-கோதாவரி பற்றிய பேச்சே கானோம். கிருஷ்ண கோதாவரிக்கு என்ன ஏற்பாடு? சென்னை குடிதண்ணீருக்கும், வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களுக்கும் கிருஷ்ண-பெண்ணார் தண்ணீரைத் திருப்பி விட்டால்தான் பலன் பெறலாம். கோதாவரி ஜலம் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. அது மூன்றாவது திட்டத்தில் முடிந்து விடும் என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுதே பிளான் போட்டால் போதும். பெரிய என்ஜினியர்கள், 70, 75 வயதில் மறிக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறோம். ஆகவே, சீக்கிரமாக அவர்களை வைத்து, பிளானையாவது போட வேண்டும். பிளான் போடவே இரண்டு, மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும்.

இப்பொழுது சொன்னார்கள், மழையெல்லாம் சரியாகத்தான் பெய்கிறது என்று. அவர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சமீபத்தில் திருநெல்வேலிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கெல்லாம் மழையே கிடையாது. பட்டுக்கோட்டைக்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar]

7th December 1959]

கப்புறம் மழையே கிடையாது. திருச்சி முதல், சிவகங்கை வரை இதே நிலைதான். ஆகையினால், அந்தப் பக்கத்துக்கு அவசியமான, 'அப்பர்' பெரியார் பிராஜக்டைப் பற்றி இங்கு ஒன்றும் காணோம். இப்பொழுது, கனம். கக்கன் இருக்கிறார்கள்; கனம் ராமையா இருக்கிறார்கள்; கனம் காமராஜ்கூட இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மூன்று பேரும் இருந்தே அந்த பாகத்திற்கு மோட்சம் இல்லையென்றால், எப்பொழுது அது நடைபெறும்? வேறு யாராவதாக இருந்தால், "அந்த ஊரே, அந்த பாகமே தெரியாது என்று சொல்லி விடுவார்கள். அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தினால் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சியில் சில இடங்கள், திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அங்கேயெல்லாம் தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காரைக்குடிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோதுகூட அப்பர் பெரியாறு திட்டம் இல்லாததால் அந்த மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விட்டது என்று தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள திட்டம் வந்தாலும் அங்கு தண்ணீர் வருமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு முன்னதாக இது சம்பந்தமாக ப்ளான் எழுதியபோது 100 அல்லது 120 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டது. இன்னும் இது சம்பந்தமாக முதல் அமைச்சர் குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் காலத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 100 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கைவிடப்பட்டது. ஸர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் காலத்தில் கூட இதைப்பற்றி பேசப்பட்டு அவர் கர்ரண்ட் கொடுத்தால் போதுமே என்று சொன்னார். கர்ரண்ட் மட்டும் அப்போது கொடுத்திருந்தால் அந்தத் திட்டம் அப்பொழுதே பூர்த்தியாக இருந்திருக்கும். கர்ரண்ட் கொடுக்காமல் இருந்ததால்தான் அந்தத் திட்டம் இது வரையிலும் கைவிடப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது அதை எடுத்து நிறைவேற்றியிருந்திருந்தால் தண்ணீர் இல்லாத திருப்பத்தூர் முதலிய இடங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி கிடைத்திருக்கும். அது இல்லாமல் போய் விட்டது. இனி அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கர்ரண்ட் கொடுத்திருந்தால் அந்த அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்திருக்கும். இதைப்பற்றி நான் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி எந்தக் குறிப்பும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இல்லை. கவர்னர் உரை இப்பொழுதாவது வந்ததே என்று ஒரு சந்தோஷம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்பொழுது அங்குள்ள குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் வரப்போகும் பட்ஜெட்டிற்குள்ளாகவாவது அவைகளைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது கவர்னர் உரை வந்ததைப்பற்றி சந்தோஷப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வருவதற்குள்ளாகவாவது இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த பட்ஜெட் வருவதற்குள் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் இதைப்பற்றி விவாதித்து

12-30
P.M.

7th December 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரப்போகும் ஏப்ரல், மே மாதங்களில் டில்லியில் கூடக்கூடிய மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள உபரி நீரை இந்த மாநிலத்திற்குத் திருப்புவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் வழி வகைகள் செய்யலாம்” என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

*** SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR :** அதையேதான் நானும் குறித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். . . . and by exploring all possibilities of diverting to this State some of the surplus waters of adjacent States.” என்று குறித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றியும் மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பிளானிங் கமிட்டி ஒன்றையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக பேப்பரிலும் பார்த்தேன். அதற்காக சட்ட மன்றத்தின் சர்வ கட்சி குழு ஒன்றை அமைத்திருப்பதாகவும் பேப்பரில் பார்த்தேன், அதைப் பற்றி கவர்னர் உரையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் ரொம்பவும் வரவேற்கிறேன். அதன் ரிப்போர்ட் எப்பொழுது வரும் என்பது தெரியவில்லை. அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது பொது விவாதம் இந்த சட்டசபையில் நடக்குமா என்பது தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கு கனம் அமைச்சர்கள் டில்லிக்குப் போவதற்குள்ளாக அந்த ரிப்போர்ட்டை இந்த சட்டசபையில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக வைத்து அதன் மீது பொது விவாதம் நடத்தி அதன் பிறகு அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டியவைகளை சேர்த்தோ அல்லது நீக்க வேண்டியவைகளை நீக்கியோ டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்து அதன் பிறகு முடிவு எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி அங்கத் தினர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் அங்கே தெரிவித்தால் அது அமைச்சர்களுக்கு ஒரு பக்க பலமாகக்கூட இருக்கும் என்று தோன்றுவதால் அந்த ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நான்கு நாட்களாவது விவாதத்திற்கு என்று ஒதுக்க வேண்டும். அப்படி விவாதித்தால் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வைத்துக்கொண்டு மூன்றாவது திட்டத்தை எழுதுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

மற்றொரு விஷயத்தை நான் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அப்படிச் சொல்லிச் சொல்லி தொண்டையெல்லாம்கூட கட்டிப்போய் விட்டது. இருந்தாலும் மறுபடியும் சொல்லும்படியாகத்தான் இருக்கிறது. வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள பாலாற்றுத் தண்ணீரை கொஞ்சம் தெற்கே திருப்பினால் பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அப்படி தண்ணீரைத் திருப்பி மதுரை ராமனாதபுரம் வழியாக தோண்டிக்கொண்டு போனால் பல இடங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைக்க சௌகரியமாக இருக்கும். இது

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [7th December 1959]

சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ மனுக்கள் வந்திருக்கலாம். அதை எண்ணவே முடிந்திருக்காது. இதற்கு முன்பு இருந்த மராமத்து இலாகா அமைச்சர் ராமநாத புரம் ராஜா அவர்களுக்கும் எவ்வளவோ மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றிக் கணக்குக்கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி இப்பொழுது குறிப்பிடுவதன் காரணம் ஒருக்கால் அடுத்து வரும் பட்ஜெட்டிலாவது அதற்கு என்று ஏதாவது ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இப்பொழுது தெரியப்படுத்துகிறேன். கவர்னர் உரையில் அதைப்பற்றி சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருந்தாலும் அடுத்துவரும் பட்ஜெட்டிலாவது அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவேரி நீரைப்பற்றி பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். கருடபாளையத்திலிருந்து அதை எடுத்து வந்து மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கள் வழியாக தொண்டிக்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (ஒரு குரல்: புதுக்கோட்டை வழியாகக் கொண்டு போக வேண்டாமா?) அதன் வழியாகத்தான் போக வேண்டும். புதுக்கோட்டைக்கு மேற்கு வழியாகத்தான் கொண்டு போகலாம், கிழக்கு வழியாகக் கொண்டு போக முடியாது. ஏனென்றால் அந்தப் பக்கம் பள்ளம். அதைவிட மேற்கு 650 அல்லது 700 அடி உயரமாக இருக்கிறது. கிழக்கே கொண்டு போனால் தண்ணீர் மேட்டில் ஏறாது என்பதனால் மேற்கு வழியாகக் கொண்டு போக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். பேசுவதற்கு அவகாசம் குறைவாக இருப்பதால் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அது போகக்கூடிய இடங்கள் எல்லாவற்றையுமே எடுத்துச் சொல்லலாம். புதுக்கோட்டை வழியாக மானாமதுரைக்குத் திருப்பி திருப்பத்தூர் வழியாகக் கொண்டு போகலாம். கிழக்கே ஆலங்குடி வழியாகக் கொண்டு போக முடியாது.

அடுத்தபடியாக ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம். இதைப்பற்றி பாராட்ட வேண்டியதுதான். இப்படி பாராட்டக்கூடிய விஷயம் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு பாராட்டுதலுக்கு இல்லாதவைகளைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் அவகாசம் குறைவாக இருப்பதால் அப்படி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டிலிருந்து செங்கற்பட்டு வழியாகவும் வரவேண்டியதாகத்தான் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது ரிவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார். சந்தோஷம்தான். அதனால் அவர் சம்பந்தப்பட்டதைச் சொல்லலாம். இதைப்பற்றி நான் பல தடவை சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அதாவது புதுக்கோட்டையை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்க வேண்டும் என்று. ராமநாதபுரம், திருப்பத்தூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து கொஞ்சம் எடுத்து புதுக்

7th December 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

கோட்டையில் சேர்த்து தனி ஜில்லாவாக பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதையே இப்பொழுதும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையே நாலேந்து வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்கு பதில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் எல்லா ஜில்லாக்களையுமே பிரிக்கப் போவதாயும், சில ஜில்லாக்களுக்கு அதிகப்படியாக கலெக்டர் களைப் போடப் போவதாகவும் அப்பொழுது இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்றும் பதில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அப்படி ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கப்போகும் விஷயம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அது புதைந்து போய் விட்டது. ஆகவே இப்பொழுதாவது புதுக்கோட்டை விஷயமாக தனியாக எடுத்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே புதுக்கோட்டைக்கு என்று தனியாக கலெக்டர் போட வேண்டும் என்றும், அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக ஆக்க வேண்டும் என்றும் அப்படிப் பண்ணி புதுக்கோட்டையிலேயே தலைமை ஆபீசை வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக லாண்ட் சிலிங். இது சம்பந்தமாக இப்பொழுது ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரப்போவதில்லை என்று தெரிய வருகிறது. இது சம்பந்தமாக கணக்கு எடுத்தபோது 400 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைத்து கணக்கு எடுத்தபோது 40 பேர்கள்தான் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே, எப்படியும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுதான் வரப் போகிறார்கள். அப்படிக்கொண்டு வரும்போது நியாயமான முறையில் இருக்கும் படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் அடிப்படையில் சிலிங் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் செய்யும்போது நியாயமான முறையில் கொண்டு வரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லாண்ட் சிலிங்கை எந்த அளவு கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகுமோ அந்த அளவிலும் நியாயமான முறையிலும் இருக்கும்படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். தரத்தைப்பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். எது முதல் தரமான ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை முதலில் நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ன என்பதை முதலில் நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். பெண்களுக்கு ஏற்கெனவே சொத்து உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி பெண்களுக்கு இப்பொழுது சொத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதன்படி சில பெண்கள் தங்களுடைய தகப்பனிடமிருந்து கொஞ்சம் நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். சிலருக்கு உயில் எழுதி வைத்திருக்கலாம். அதன்படி நிலம் கிடைத்திருக்கலாம். சமீபத்தில்கூட மத்திய அரசாங்கம் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படியும் அவர்களுக்கு நிலங்கள் கிடைத்திருக்கலாம். இப்பொழுது நில உச்ச வரம்பு கட்டும் போது அப்படி அவர்கள் பெற்றிருக்கிற நிலங்களுக்கு உச்ச

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [7th December 1959]

வரம்பு கட்டுவது என்பது சரியல்ல. அதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே முப்பது ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை. அப்படிச் செய்தால் பெண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியது கிடைக்காமல் போய் விடலாம். பெண் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இது சம்பந்தமாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பெண்களுடைய உரிமை பறிபோகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசனை செய்து நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் நடவடிக்கை நியாயமான முறையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில மசோதாக்களில் செலெக்ட் கமிட்டியில் சாட்சிகளை விசாரித்தது போல் இதன் பொது விவாதத்திற்குப்பின் செலெக்ட் கமிட்டியில் சாட்சிகளை விசாரித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி பலருடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது விலைவாசிகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்கள் அதிகமாக பேசிவிட்டார்கள். நானும் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. இப்போது விலைகள் குறைந்துதான் வருகிறது. இரண்டாயிரம் கடைகளுக்கு மேல் திறந்திருக்கிறார்கள். பர்மா அரிசியும் வருகிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்டு அவசியம் என்று எப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது இல்லை. வேண்டாம் என்றே நினைப்பார்கள். ஆனால் ஒன்று முக்கியம். இப்போது ரைஸ் மில் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, அவர்களுக்கு பாங்குகள் பணம் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்பதாக மத்திய சர்க்கார் உத்தரவின் பேரில் ரிசர்வ் பாங்கு சொல்ல மற்ற எல்லா பாங்குகளும் கடன் கொடுப்பதில்லை. இவர்கள் பணம் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் சுமமா இருப்பது இல்லை. மார்வாடிகளிடம் இருந்தாவது அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி ஸ்டாக் பண்ணுகிறார்கள். அதனால் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. பாங்க் மூலமாகக் கடன் கொடுப்பது என்றால் சல்லிசான வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்கும். அதனால் விலையும் ஒரு அணை இரண்டணை சல்லிசாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த ரைஸ் மில்காரர்களுக்கு ஸ்டாக் செய்ய பாங்குகள் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்கிற நிபந்தனையை எடுத்துவிடுவதற்கு நம் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதோடு இன்னொன்று. இவர்களிடம் எப்போதும் ஸ்டாக் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதற்கு கணக்கு இருக்கிறது. அதோடு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவுக்கு அவர்கள் அவ்வப்போது கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அமைச்சர்கூட ஆம் ஆம் என்கிறார்கள். திடீரென்று ப்ரொக்யூர்மெண்டு பண்ண வேண்டுமென்றாலும், 'No sale from tomorrow morning' என்பதாக இவர்கள் உடனடியாக உத்தரவு போடலாம். ஆகவே கவர்ன்மெண்டு ஆப் இந்தியா அந்தப் பாலிசியை மாற்றிக்கொள்ளும்படியாக வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலைவாசிகள் ஒரேயடியாக ஏறிவிடாமல் கவனிக்கவேண்டியது

7th December 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். அரிசி கிடைப்பது தட்டுபடியாக இருக்கிறது என்று நினைப்பது தவறாகும். விலை இன்று ஓரளவில் நிற்கிறது. அதை கவனித்து வந்தால் நல்லது.

இன்னொன்று. மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்துவிட்டது. அந்த ரிப்போர்ட்டின்படி மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் கொஞ்சம் ஊதிய உயர்வு பெறுவார்கள். அண்ணன் தம்பி இரண்டு பேரும் ஒரே வேலை செய்கிறார்கள், ஒருவர் சென்னை சர்க்காரில் வேலை செய்கிறார், இன்னொருவர் மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்கிறார் என்கிற ஒரு காரணத்தினால் மட்டும் அவர்களுக்குள் சம்பள வேறுபாடு இருப்பது நியாயமாகாது. ஒரே வேலைக்கு ஒரே மாதிரியாகவே எல்லோருக்கும் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை ஒத்துக்கொண்டதன் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கு 14 கோடி ரூபாய் செலவாகப் போகிறது. நாம் பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று சொல்லக்கூடாது. நம்முடைய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டும் சீக்கிரத்தில் வரும் என்று நினைக்கிறேன். நமது ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.களுடைய நிலைமை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும். விலைவாசிகள் எல்லாம் கூடியிருக்கிறது. வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துவிட்டது. ஆகவே இவர்களுடைய நிலைமையைக் கவனித்து இவர்களுடைய சம்பளத்தையும் கூட்டுவதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். ஆகவே வேண்டுமானால் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது நான்கு பேர் பார்க்கிற வேலையை ஆறு பேர்கள் பார்க்கிறார்கள். ஆள் குறைப்பினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகப்படுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டாம். சர்க்கார் வேலை கிடைக்கவில்லையென்றால் படித்தவர்கள் திரும்ப நிலத்தில் வேலை செய்யப் போகிறார்கள். வேலையில் இருக்கிறவர்கள் திருப்தியாக வேலை செய்வதற்கு நியாயமான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது திட்டத்தைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேது சமுத்திர துறைமுக அபிவிருத்தித் திட்டத்தையும் மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். அப்படிச் சொத்தால்தான் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெரிய உபயோகம் இருக்கும். சேது சமுத்திரத்தை விட்டுவிட்டு தூத்துக்குடியே இப்போது போதும் என்று நினைத்து விட்டுவிடுவார்களோ என்கிற சந்தேகமும் உண்டு. அதற்காகத்தான் இதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று கமியூனிடி டெவலப்மெண்டு ப்ராஜெக்ட்ஸ், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் இவைகளைப்பற்றி பேச்சு இல்லை. இன்னும் பல இடங்களுக்கு இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வரவில்லை. அந்த ஜாப்தாவைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல அபிப்பிராயம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஆரம்பித்து ஐந்தாறு வருஷங்களாகிவிட்டது. உடனடியாக

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [7th December 1959]

எல்லா இடங்களுக்குமே அதை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரச்சனை எவ்வித தகராறும் இல்லாமல் தீர்த்துவிடும் என்று ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிற்சாலையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறர் பணமும் கொடுப்பார்கள். நஷ்டமும் ஏற்படலாம். சர்க்கார் க்ராண்டு ஸிஸ்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிறார்கள். பண உதவி கொடுப்பதற்கு ஒரு வசதி செய்வதற்குச் சர்க்கார் ஓரளவு முன் வர வேண்டும். ஓர் அளவுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஓரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் திருப்பிச்சொல்லுகிறேன். கவர்னர் உரையின் மீது பேசும்போது பெரிய விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதில்லை. பட்ஜெட்டில் அவ்வாறு ஒவ்வொரு டிமாண்டைப் பற்றியும் சொல்லலாம். ஆனாலும் கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் செய்கிறபோது மூன்றாவது, ஐந்தாவது திட்டத்தைப் பற்றி நாம் கவனிக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி போய் சரியான முறையில் வாதாடவேண்டும். நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள், பல தொழில் திட்டங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் இங்கே ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பண வசதியைப்பெறவேண்டும். ஏதே தானே என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் சொல்வதையும் எதிர்க்காது சுமமா வந்துவிட்டால் "After general discussion all are agreed." என்று ப்ரொசீடிங்ஸ் எழுதுவதற்கு இடம் விட்டுவிடக்கூடாது. இவர்கள் தாங்கள் சொல்லவேண்டியதை வற்புறுத்திச் சொல்லி விட்டு, இதற்கு அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால் டிசென்டிங் கொடுத்துவிட்டு வரவேண்டும். சென்னை சட்டசபையில் உள்ளவர்கள் கத்துகிறார்கள். ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று இவர்கள் ப்ளானிங் கமிட்டி கூட்டத்தில் நன்றாகச் சொல்லலாம். ப்ளானிங் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டையே சட்டசபையில் விவாதத்திற்கு ஒரு நான்கு நாட்கள் வைத்தால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்களும் எப்படிப் பேசுகிறார்கள், என்ன என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைப் போய்ச் சொல்ல முடியும். நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கே இல்லை. இவர்கள் என்ன சொன்னாலும் "வார்" சமயம், பணம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லப்போகிறார்கள். பேருக்காக 150 கோடி என்று போடலாம். 150 கோடி வராது. 100 கோடியாவது வரும் என்று திட்டம் போட்டால் நல்லது. இங்கே உள்ளவர்கள் எப்படி நம் மாகாணம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆவேசத்தோடு பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் டெல்லியில் போய் வற்புறுத்தி ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோம் என்று கடுமையாக, கோபமாகக் கூட வந்துவிடலாம். இவர்கள் கோபித்துக்கொண்டு வந்துவிடுவதனால் ஒன்றும் மோசமாகிவிடாது. மந்திரிசபையைக் கலைத்துவிட மாட்டார்கள். கலைத்துவிட்டாலும் இவர்களைத் தவிர ஆள்வதற்கு வேறு யார் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இல்லாவிட்டால் காரியம் நடக்காது. அதோடு பிளானிங் கமிஷன் ஒவ்வொரு மூன்று

7th December 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

மாதமும் கூடி ஆலோசிக்கிறது. ஏப்ரல், மே மாதங்களுக்குள் ஒரேயடியாக முடிவு ஒன்றும் செய்துவிடமாட்டார்கள். ஒரு முறையாவது கூட்டத்தில் கோபித்துக்கொண்டு வந்தால்தான் அடுத்தக் கூட்டத்தில் “இவர்கள் ஏன் கோபித்துக்கொண்டு போனார்கள்?” என்பதையாவது அவர்கள் ஆலோசிப்பார்கள். அடிக்கடி ஆலோசித்து திட்டத்தை மாற்றத்தான் போகிறார்கள். வருஷாவருஷம் திட்டம் மாறும். ஆகவே நம்முடைய கருத்தை வற்புறுத்தி நம் ராஜ்ய நலனுக்குப் பெரிய திட்டங்களை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959.’

Now the motion is before the House for discussion.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டு மக்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கவலை கொண்டு, நல்ல உறுதியுடனும், நம்பிக்கையுடனும் எதிர்த்து நின்று சமாளித்தாகவேண்டிய அதி முக்கியமான பிரச்சனையைக் குறித்து விவரமாக கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிடவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரச்சனை என்ன என்பதைக் குறித்து, நாட்டுப் பற்று உள்ள எவருக்கும் எத்தகைய சந்தேகமும் எழாது. அந்தப் பிரச்சனை நமது மண்ணில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருக்கிற சேனப் படைகளின் செயல் என்பதைக் குறித்து நான் இங்கே உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டின் எல்லைப் பகுதியில் சேனப் படைகள், நண்பர்கள் என்று நாம் நம்பிக்கொண்டிருந்த சேனப் படைகள் இப்போது ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நம் நாட்டில் பணியாற்றிய சிறந்த சில வீரர்களை நாம் உயிரிழக்கச் செய்யும்படி நேரிட்டிருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான சதுர மைல் பிராந்தியம் இன்றைக்கு நம்முடைய எல்லையில் ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்துவது மாத்திரம் அன்று. இந்த நாட்டு மக்கள் எந்த அளவுக்கு உறுதியுடன் நிற்கவேண்டும், ஆக்கிரமிப்பை உறுதியாகத் தடுத்து, தைரியத்துடன் நமது ஜனநாயகத்தை, சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எவ்வளவு தீரத்துடன் இருந்தாகவேண்டும் என்பதை ராஜ்யத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். மக்களை அப்படித் தைரியப்படுத்துவதற்குரிய எந்த வார்த்தையும் கவர்னரின் உரையில் இல்லை. ஒருக்கால் இதைப் பார்க்கிறபோது இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை அப்படித்தான் இருக்குமோ? அதாவது சில அமைச்சர்கள் பகிரங்கமாகவே சீன ஆக்கிரமித்தால் அமெரிக்கா சும்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்குமா என்று கேட்டார்களே அதுபோல சீனாவின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th December 1959]

அமெரிக்காவின் உதவி கிடைக்கும் என்று சும்மா இருக்கிறார்களோ என்றெல்லாம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஒருக்கால் அமெரிக்கா விடம் நம்பிக்கை வைத்து அமெரிக்கர்கள் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்கள் அல்லது பிற நாட்டினர் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்றளவில் நம்பிக்கை வைத்து பேசாமல் இருக்கிறார்களோ என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது, சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பு ஓரிருவரின் பிரச்சனை அல்ல. அது ஒரு படையின் பிரச்சனை மாத்திரமல்ல. அந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் அத்தனை பேர் மனதிலும் எத்தனாவது உறுதியிருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான், அவர்களின் உள்ளத்திலுள்ள நம்பிக்கையைப் பொறுத்துத்தான் அந்த நாட்டின் பாதுகாப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே அதை தெளிவுபடுத்திக் கூற தவறிவிட்டார் கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் என்று நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மறுமுறையும். நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் எப்படி தெம்பு உண்டாகும், எப்படி நம்பிக்கைப் பிறக்கும், எப்படி உறுதி உண்டாகும் என்பதை நாம் நன்கு ஆலோசிக்க வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறோம். இன்றைய தினம் விலைவாசி ஏற்றம் காரணமாக நாட்டு மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கைப் பண்டங்களைக் கூட வாங்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இதை, கவர்னர் பெருமானே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் விலைவாசி ஏற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை அவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசி ஏற்றம் அடைந்துவிட்டது என்பதை கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அவர்களது உரையிலேயே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல இந்தக் கொடுமை. பல ஆண்டுகளாக இந்தக் கொடுமை நீடித்து வருகிறது. இந்தத் கொடுமையை நீக்க நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்பதற்குள்ள உரிமை—பாத்தியதை—நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சபையில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1956-ம் ஆண்டிலேயே விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக இந்த விலை ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அதுவும் அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அதனால் ஏற்பட்ட பலன்கள் என்ன? அதனால் மக்கள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்களா? என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நாம் ஆழ்ந்து பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்றால், கவர்னர் பெருமானே தமது உரையில், நாட்டிலே இந்தக் கொடுமை நீடித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது என்று வெளிப்படையாகக் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைத்தான் நாம் இங்கு காண்கிறோம். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையில் இந்த நிலையிலிருந்து மக்களை விடுதலை செய்ய, மக்களுக்கு விமோசனம் அளிக்க ஏதாவது மார்க்கத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதையும் காணோம். அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும்

7th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

தெரியும், விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டோம் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர அந்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக விலைவாசிகள் குறையவில்லை, ஏறித்தான் போயிருக்கிறது. இதற்கென்ன செய்வது என்று திட்டமாகக் கூறவில்லை. 1956-ல் இருந்து எடுத்துப் பார்த்தால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து விலைவாசிகள் ஏறித்தான் போயிருக்கிறதே தவிர இறங்கவேயில்லை என்ற உண்மையைத்தான் நாம் காண்கிறோம். இந்த நிலைமையில் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது, நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது சரியான பரிகாரம் ஆகுமா? மக்களுக்கு அது திருப்தி அளிக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். நாம் சர்க்கார் நடத்துகிறோமா, என்ன செய்கிறோம்? சர்க்கார் என்றால் என்ன என்பதுபற்றி முத்தையா செட்டியார் மிக நன்றாகக் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும் கடமை சர்க்காரின் கடமையாகும், என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு சோஷியலிஸ்ட் அரசாங்கத்தைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தையே எடுத்துப் பார்ப்போம். ஒரு முதலாளித்துவ அரசாங்கமாக இருந்தால் கூட அவர்களின் கடமையாகும், இந்த விலைவாசிக் கொடுமையிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவது. இது நம்மால் சமாளிக்க முடியாத ஒன்று? இது, இயற்கைக்கு மீறிய ஒன்று? செயற்கையால் ஏற்படுகிற இந்தத் தீமையை நீக்க நம்மால் முடியாது என்றால் நாம் எப்படிப் பெரிய அரும்பெரும் காரியங்களைச் சாதிக்கப் போகிறோமோ, தெரிய வில்லை. எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டதென்று. அமைச்சர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இதை யாரிடம் போய் சொல்வது? விலைவாசி ஏறிவிட்டதென்று எல்லோரும் சொல்வதினால் அதற்குப் பரிகாரம் கிடைத்துவிடுமா? அப்படிப் பரிகாரம் கிடைக்காது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். விலைவாசிக் கொடுமையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க நியாயவிலைக் கடைகள் 2,000 ஏற்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்தோம். இந்த ராஜ்யத்தை தனி உணவு மண்டலமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பல தடவை இந்த சபையில் வற்புறுத்திய பின்னர் சர்க்கார் அதை மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்தப் போனார்கள். வெற்றி பெற்று வந்தார்களா? தனி உணவு மண்டலமாக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டதா? ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவு என்ன? வெறும் கையோடு திரும்பி வந்தார்கள். இங்கே கொள்முதல் செய்ய மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நல்லதுதான். ஆனால் அதற்குப் பிற்பாடு நிலைமை சீரடைந்ததா? நியாயவிலைக் கடைகள் வேண்டும், வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும், கிராமத்திலிருந்தும் அன்றாடம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, ஏராளமாக. இவைகளையெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம், அதற்கு ஒரு வழியும் காணோம். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்குமென்று காத்திருக்கிறோம். 35,000 டன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனியும் கொடுப்பார்களாம். நம் ராஜ்யத்திலிருந்து கேரளத்திற்கு தானியங்கள் போகாமல் தடுப்பதற்கு

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th December 1959]

நமக்கு அதிகாரமில்லை. அரிசிதான் போகட்டும். புளி, மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற பண்டங்கள் கூட சரசமான விலைக்கு சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய நம்மால் முடிந்ததா? இவைகள் ஏற்றுமதியாவதை தடுப்பதற்கு நமக்கு அதிகாரம் உண்டா இல்லையா என்றால், அதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம்தான் ஓட வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை என்று நான் கேட்கிறேன்? நமது ராஜ்யத்திற்கு இந்த அதிகாரம் கூடவா இல்லை? இது வெறும் பஞ்சாயத்து போர்டா? ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? புளி, மிளகாய், வெங்காயம் இவைகளின் விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அதன் ஏற்றுமதியைத் தடுங்கள் என்று முறையிட்டிருக்கிறோம். அதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறீர்கள்? தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போன பின்பு இதைப் பற்றிப் பேச முன் வருகிறோமே தவிர காலத்திலேயே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு தவறி விடுகிறோம். புளி, மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலை ஏறிப் போயிருக்கிறது. நாம், செய்வது என்னவென்று தெரியாமல் திகைத்து பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம், விவாதம் செய்கிறோம். இந்த விவாதத்தினால் என்ன பலன்? உருப்படியான பலன் எதுவும் மக்களுக்குக் கிடைக்காத வரையில் இந்த விவாதம் நடத்துவதால் என்ன

பிரயோஜனம் என்று விளங்கவில்லை. The Hon. Sri C. Subramaniam அப்படியானால் உட்காருங்களேன். அமைச்சர் அவர்கள் உட்காரும்படி சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வெளியேற வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். அவர்கள் வெளியேறிவிட்டால் நான் உட்காருவதற்கு என்னைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் கூட சந்தேகமே கிடையாது. ஒரு பக்கத்தில், மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எதற்கெடுத்தாலும் ஓடிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை, அடுத்த பக்கத்தில் நமது ராஜ்யத்திற்குள்ள உண்மையான அதிகாரத்தைக்கூட பயன்படுத்திக் கொண்டு சர்க்கார் ஒன்றமே செய்யவில்லை என்பதை முத்தையா செட்டியார் அவர்களின் பேச்சிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இருக்கிற அதிகாரத்தை நாம் சரிவர பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. எதிர்த்து நின்று சொல்லலுமில்லை. அதற்கு தாட்சண்யம் குறுக்கே நிற்கிறது. இதன் காரணமாக மக்கள் இன்று அவதிப்படுகிறார்கள். இது சரியா? இது சரியல்ல என்பதை நான் மிக உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதைத் தொடர்ந்து உறுதியாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்றுதான் நான் மறுமுறையும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இன்னொரு பக்கம் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். பற்றாக்குறை இல்லையென்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. பற்றாக்குறை இல்லையென்று சொன்னால், ஏன் இந்த நிலைமை? சரி, அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்களை அப்படியே சரி என்று எடுத்துக் கொள்வோம். உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு

7th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

வேண்டியது, முக்கியமானது என்ன? உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு முக்கிய தடையாக இருப்பது என்னவென்று கவர்னர் பெருமான் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். போதுமான ரசாயன உரம் நம்மால் பெற முடியாதது ஒரு முக்கிய காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். ரசாயன உரம் பெறுவது என்றால், எவ்வளவு கஷ்டம் தெரியுமா? மனைவிக்கு நகைகள் கூட சுலபமாக வாங்கி விடலாம், ஆனால் ரசாயன உரம் மட்டும் சுலபமாக வாங்கமுடியாது. அந்த அளவிற்கு ரசாயன உரம் கிடைப்பதற்கு விவசாயிகளின் கஷ்டமிருக்கிறது. விவசாயிகளின் இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு நம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போகுமானால் நாம் விவசாயிகளிடம் போய் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துங்கள் அதிகப்படுத்துங்கள் என்று அவர்களிடம் சொல்லி, தீவிர சாகுபடி திட்டத்திற்கு ஊக்கம் கொடுங்கள் என்று அவர்களிடம் சொல்வதில் என்ன பிரயோஜனம்? விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம் வழங்குவதற்கு நமக்கு அதிகாரமில்லை. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் வேண்டிய ரசாயன உரத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இந்த அதிகாரம் கூட இல்லாத நிலைமையா இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டு வேண்டியதை ஏன் பெற்று வரக் கூடாது? ஒவ்வொரு ஆண்டு பட்ஜெட் உரையின்போதும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் தேவையைக் குறித்து என்ன சொல்கிறார்களோ அந்தத் தேவையே பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற தேவை உண்மையான தேவையின் கால் பங்குதான் இருக்கும். அது கூட பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை என்ற குறையை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சங்கடம் இல்லாது விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ரசாயன உரம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகையை செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் கடமைப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இது தவிர பூச்சி மருந்து கிடைப்பதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பூச்சி மருந்து கிடைப்பது என்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கடிக்க வேண்டும், இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயி விவசாயம் செய்வதற்குப் போய்க் கொண்டிருப்பான அல்லது பூச்சி மருந்துக்கு அலைந்து கொண்டிருப்பானோ? என்ன செய்வான் என்று அரசாங்கம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது சரியான விதை கிடைப்பதில்லை, சரியானபடி விவசாய கருவிகள் கிடைப்பதில்லை, ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில்லை, பூச்சி மருந்துகள் போன்றவைகள் கிடைப்பதில்லை, இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் என்ன செய்வார்கள் என்று அரசாங்கம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தவிதமான பல தொல்லைகளுக்கிடையில் விவசாயி இருந்து கொண்டிருக்கிறான். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் ஒரு பெரிய கைங்கரியம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சமீபத்தில் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இதைச் சர்க்கார் செய்யவில்லை, மின்சார போர்டு தான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட சர்க்கார்

[Sri P. S. Chinnadurai] [17th December 1959]

தான் இதற்கு பொறுப்பானி ஆவார்கள். விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிற மின்சாரத்திற்கு ஏற்கனவே சர்சார்ஜ் எல்லாம் விதித்திருந்தும் இப்போது 20 சத விதிகம் கூடுதல் அதிக மாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது? உதகையில் சட்டசபைக் கூட்டம் நடந்த போது மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தை எல்லாம் மாற்றி அமைக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உயர்த்தி அமைப்பது தான் மாற்றி அமைப்பது என்பதின் அர்த்தமா என்று நான் கேட்கிறேன். இது அரசாங்கம் விவசாயிக்கு செய்யும் உதவியா? இது தான் உணவு உற்பத்திக்கு அரசாங்கம் செய்யும் உதவியா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இவ்விதம் செய்து கொண்டிருந்தால் எவ்விதம் உணவு உற்பத்தி எப்படி பெருக முடியும்? இந்த ராஜ்யத்தில் உத்தேசம் 80 ஆயிரம் பம்பு சுட்டிகள் இருக்கின்றன. இதன் மூலம் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விவசாயம் செய்யப்படுகின்றன. முன்பு இருந்த கட்டணமே தண்ணீர் வரியாக கொடுக்கப்படுவதைப் போன்று நான்கு மடங்கு இருந்தது. இது சர்க்கார் கணக்கு. இவ்விதம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்ற மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் எவ்விதம் விவசாயத்திற்கு ஊக்கம் கொடுப்பதாக இருக்கும்? இதன் மூலமாக கொஞ்சமாவது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுமா என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்து பார்த்ததுண்டா? இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் எப்படி உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள்? ஏற்கனவே இருந்த மின்சாரக் கட்டணத்தைவிட அண்டை ராஜ்யமான மைசூர் ராஜ்யத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் குறைவு. இந்த நிலைமையில் நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்கனவே இருந்து வந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை ஏன் உயர்த்த வேண்டும்? அதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது? இதற்கு என்ன காரணமாக இருந்தாலும் கூட, அவைகளை எல்லாம் வேறு வழிகளில் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமே தவிர இதில் சேர்ப்பது என்பது கூடாது. ஆகவே மிகவும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுதியாக வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கவர்னர் பெருமான் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களைப் பார்த்து யாருக்கும் திருப்தி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுப் பணிக்காக முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த நேரத்தில் யாருக்கும் திருப்தி யளிக்காத வகையில் இருந்தால் அதை என்னவென்று சொல்லுவது? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இதன் மூலம் அவர்கள் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னது போல் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் அதிகமான சம்பள வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றவேண்டும் இப்போது இருக்கக்கூடிய வேறுபாடு நீடித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதை நானும் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் இதைப்பற்றி நான் அதிகமாக

7th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய மனதில் திருப்தி கிடையாது. நாட்டு மக்களுடைய மனதில் திருப்தி கிடையாது. விவசாய மக்களுடைய மனதில் திருப்தி கிடையாது. நடுத்தர மக்களுடைய மனதில் திருப்தி கிடையாது. இவ்விதம் எங்கு பார்த்தாலும் திருப்தியில்லாத நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருப்பதைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். பொதுவாக நாட்டிலுள்ள மக்களை திருப்தியுள்ள மக்களாக ஆக்குவதற்கு நாட்டை ஆளுகின்றவர்களுக்குத் திறமையில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள மக்களை திருப்தியுள்ளவர்களாக்கி நாட்டில் ஒரு சமதர்ம நிலையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றவர்கள் கண்டிப்பாக இந்த அதிருப்தியை எல்லாம் போக்கடிக்க வேண்டும். இதை ராஜ்ய சர்க்கார் திட்டவாட்டமாக செய்தாக வேண்டும். இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் தற்போது ஏதோ நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம், நமக்குப் போதுமான பலம் இருக்கின்றது. நமக்குப் போதுமான அளவுக்கு அங்கத்தினர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் நமக்கு எந்தவிதமான கவலையுமில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் வெளியில் நாட்டு மக்கள் இந்த சர்க்காரின் பேரில் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணங்களை எல்லாம், அவர்களின் உணர்ச்சிகளை எல்லாம் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்று அமைச்சர் அவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னால், இங்கு தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால்தான் நம்பிக்கை இல்லை என்று அர்த்தமல்ல, வெளியில் நாட்டுமக்கள் இந்தச் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். இன்றுள்ள நிலைமையில், நாட்டு மக்களுடைய தேவைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்வதில் இந்தச் சர்க்கார் தோல்வியுற்றிருக்கிறது என்றுதான் மக்கள் நினைத்துக்கொண்டு, இந்தச் சர்க்கார் தேவையான காரியங்களைச் செய்யவில்லை, ஆகவே வேறு சர்க்கார் தான் வேண்டும் என்று மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு வேலை செய்யாமல் இப்போது நடந்துகொண்டிருப்பது போன்றே நடந்துகொண்டிருந்தால் வெறும் பஞ்சாயத் ஆட்சியாக இந்த சர்க்கார் நடந்துகொண்டிருக்கிறது, இதைக்கொண்டு எந்த விதமான உபயோகமும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதற்கெல்லாம் சீக்கிரத்தில் மக்கள் சரியான பதிலை கொடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையானது, அதில் கூறப்பட்டிருப்பவை எல்லாம், உபயோகமில்லாத சடங்குகளில் சொல்லப்படும் அர்த்தமற்ற மந்திரங்களைப் போன்றுதான் இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவிப்பதோடு, பொதுவாக இதனால் மக்கள் திருப்தி அடையவில்லை என்பதையும் கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[7th December 1959]

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் நான் சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையில் நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்றும், வடகிழக்கு பருவமழை மூலமாக நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் இதன் காரணமாக பயிர்கள் எல்லாம் செழிப்பாக வளர ஆரம்பித்திருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நாட்டில் மழை நன்றாக பெய்திருக்கிறது என்றாலும் வள்ளுவர் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் “கெடுப்பதற்கும், எடுப்பதற்கும்” மழை உதவுகிறது. எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், பொன்னேரி என்கின்ற ஏரியில் சுமார் 40 ஏரடங்களாக அதில் தண்ணீர் நிரம்பியதே கிடையாது. இப்போது தான் அது நிரம்பி கரைபுரண்டு வழிந்தோடுகிறது. இந்த ஏரியின் உட்பக்கத்தில் இருந்த கிராமங்கள் எல்லாம், அதிலுள்ள மக்கள் எல்லாம், இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் எல்லாம் இப்போது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த கிராமத்தில் சுமார் 100 குடிசைகள் வரை தண்ணீரில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குடிசைகள் எல்லாம் கீழே விழுந்து நிர்மூலமாயின. அங்கிருந்த ஏழை மக்கள் எல்லாம் வெளியேறினார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து குடும்பம் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைக் கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதா அல்லது குடிசைகளை கட்டுவதா என்பது தெரியாமல் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் இந்த 30 ரூபாய் மட்டும் போதாது. அதை அதிகப்படுத்தி கொடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு உணவுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும். இது மிகவும் அவசியமான காரியம் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் தற்சமயத்தில் இந்த பொன்னேரி ஏரியின் ஆயக்கட்டில் ஆமணக்கந்தோண்டி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. இந்தக் கிராமமும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இங்குள்ள மக்களுக்கு குடியிருப்புக்கு எந்தவிதமான வழியுமில்லாமல், அவர்கள் என்னசெய்வது என்று தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடியிருப்புக்கு ஏதாவது வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடைமையாகும். இதைப்பற்றி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அங்குள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தினிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வெள்ளச்சேதம் ஏற்படும் சமயத்தில் வேறிடத்தில் போயிருப்பதற்காக அரிஜனங்களுக்கு தனியாக இடம் ஒதுக்கி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக வேலை செய்த அதிகாரிகளை அந்த மக்கள் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று அங்குள்ள பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கும் தனியாக இடம் ஒதுக்கி அவர்களுக்கும் வேண்டிய வாழ்க்கை வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th December 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டச்செலவுக் காக நமது மாநிலத்திற்கு 152 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருந்தது, தற்போது 176 கோடி ரூபாயாக செலவிடப்படும் என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையிலிருந்து தெரியவருகிறது. இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். மேலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டிய திட்டங்களைப்பற்றி எல்லாம் ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாக நீர்ப்பாசன விஷயங்களைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது நமக்கு இருக்கின்ற எல்லா ஆறுகளையும் நாம் பயன்படுத்திவிட்டோம். இனிமேல் மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள ஆறுகளைத்தான் நாம் பயன்படுத்தவேண்டும் என்றும் அங்கு யோசனை சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி நாம் ஆலோசிக்கும்போது நம் மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பல சிற்றாறுகளைப்பற்றியும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். பல சிற்றாறுகள் நமக்கு இருக்கின்றன. அந்தச் சிற்றாறுகளைக் கட்டுவதன் மூலம் நம் நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கமும் நம்மிடையே இருந்துவருவது கனம் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். மருதையாறு என்ற ஆறு, ரயில் பாலத்தை உடைப்பதும் ரயில்களைக் கவிழ்ப்பதுமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆற்றைக் கட்டி, உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் 40,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கலாம். அரசாங்கத்தார் இத்திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க ஆரம்பித்தார்கள். பரிசீலித்து இத்திட்டம் வெற்றி கரமாக இருக்கும் என்று அரசாங்கத்தார் அறிந்த பிறகு, அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய சில கிராமவாசிகள் எதிர்ப்புக்காட்டியதன் காரணமாக இன்று அரசாங்கத்தார் “இத்திட்டத்தைக் கைவிட்டு விடலாமா, அல்லது இதைக் கைவிட முடியாதா” என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். பெரிய வறண்ட பிரதேசத்தை வளப்படுத்துவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மருதையாற்றுத் திட்டத்தை எத்தகைய எதிர்ப்புகள் வந்தாலும் கைவிடக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிக்கும்போது, பூமிக்கு மேலே இருக்கும் நீரையெல்லாம் பயன்படுத்திய பிறகு பூமிக்குள் இருக்கும் நீரைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்காக ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளை பூமிக்குள் இறக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. குழாய்களை பூமிக்குள் இறக்குவதற்குப் பயன்படும் ‘பவர் ட்ரில்ஸ்’ இல்லாதது இத்திட்டம் நிறைவேறுவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. அந்த இயந்திரங்களை அரசாங்கத்தார் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தாவது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்தாவது பெற வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாவது அரசாங்கம் அவைகளைப் பெற்று நம் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[7th December 1959]

நமது மாநிலத்தில் ஜவுளித் தொழில் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைந்து வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஜவுளித் தொழிலில், நமது மாநிலத்தில் கைத்தறித் தொழில் மிகச் சிறந்த கைத்தொழிலாக இருக்கிறது. இத் தொழிலின் நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவு விளக்க விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் நிலைமை வரவரச் சீரழிந்து வருகிறது. கைத்தறித் துணிகள் இப்போதும் பெரிய அளவில் தேங்கியிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் ரிபேட்டில் செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்தான் முன்பு, ரிபேட் பொதுமக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் ஒரே விகிதத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளாக அதை பொதுமக்களுக்கு 6 சதவிகிதத்திலும் வியாபாரிகளுக்கு 3 சதவிகிதத்திலும் கொடுப்பதன் காரணமாக சிறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கும் சரக்குகள் வியாபாரிகளால் வாங்கப்படாமல் தேங்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன. வியாபாரிகள் வாங்க முன்வந்தாலும் மாஸ்டர் வீவர்கள் என்ற பெரிய விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடன் போட்டியிடுகின்றனர். அவர்கள் கடனுக்குச் சரக்குகளை விற்றுப் போட்டியிடுகின்றனர். இதன் காரணமாகவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சரக்குகள் மிகவும் தேங்கியிருக்கின்றன. அவ்வாறு தேங்கியிருக்கும் சரக்குகள் விற்பனையாக வேண்டுமென்றால், பொதுமக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் ஒரே விகிதத்தில் 'ரிபேட்' கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வேண்டுகோள். அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கும் தறியாளர்களுடைய உயர்ந்தபட்சக் கூலி 1954-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அந்த வரம்பைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல தடவை கேட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதைத் தளர்த்த அரசாங்கம் இன்னும் முன்வரவில்லை. அதன் காரணமாக நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் சங்கங்களில் கூட 20-ம் நெம்பர் நூல் நெசவு நெய்ப்பவர்களுக்கு ஒரு முடிச்சுக்கு 6 அணை வீதமும், 60-ம் நெம்பர் நூல் நெசவு நெய்ப்பவர்களுக்கு ஒரு முடிச்சுக்கு 7 அணை வீதமும், 100-ம் நெம்பர் நூல் நெசவு நெய்ப்பவர்களுக்கு முடிச்சுக்கு 9 அணை வீதமும் இப்போதும் கூலி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1945-ம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலிப்படி இப்போது அவ்வாறு கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேல் கூலி கொடுக்க வகைசெய்வதற்கு விதியைத் தளர்த்த அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இதனால் கூட்டுறவு நெசவாளர்களின் நிலைமை படு மோசமாக இருக்கிறது. மேலும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் குறைந்தபட்சக் கூலியையும் நிர்ணயம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சரக்குகளை வேறு இடங்களில் கொண்டுவந்து விற்கும் விஷயத்தில் மார்க்கெட்டிங் டெப்போக்களுக்கு உதவிசெய்ய அரசாங்கம் முன்வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சர்க்காருடைய சட்டத்தின்படி, ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் 500 வேலை செய்யும் தறிகளைக் கொண்டதாக இருந்தால் தான் அது இந்த உதவிக்கு அருகதையுடையதாகிறது.

7th December 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

இதன் காரணமாக இப்போது இந்த மாநிலத்தில் ஒரே ஒரு சங்கம் தான் இந்த உதவியைப் பெற முடிகிறது. அது சேலத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே ஒரு சங்கம் தான் இந்த உதவியால் பயனடைய வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் நோக்கமல்ல. மாநிலம் பூராவிலுமுள்ள சங்கங்கள் எல்லாம் பயனடைய வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காரின் நோக்கம். ஐந்தாறு தறிகள் இரண்டு, மூன்று சங்கங்கலாகச் சேர்ந்து இருந்தாலும் அவை கூட்டாகச் சேர்ந்து முன்வரும் பட்சத்தில் இந்த உதவி அளிக்கப் படலாம் என்று விதியைத் தளர்த்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : சபை 1½ மணிக்குக் கலைந்து பிறகு 3 மணிக்குக் கூடி 3 மணியிலிருந்து கூடியதும் 5 மணி வரையில் விவாதம் நடக்கும். பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் முடிவுகளை மத்தியான்னம் தெரிவிக்கிறேன்.

* SRI P. K. MOOKIAH THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், “அரசாங்கம் அத்தனையும் சாகித்து விட்டதாகவும், அதற்காக அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய தாங்கள் திருப்தி செய்துகொள்ளும் முறையில், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரையில் அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பும் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் முன்னேற்றகரமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறதாகவும் அதற்கு அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியையாவது குறைத்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் அளவிற்கு அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களைப் போட்டிருந்து அதற்கு நமது ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால், அதை நாம் வரவேற்றிருப்போம். நாம் பின்னேற்றத்தில் தான் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோமே தவிர உண்மையிலேயே முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை நாங்கள் சொல்லிப் பிரயோஜனமில்லை. சமீபத்தில் நம் பிரதம மந்திரி அவர்களே, நம் நாட்டில் எந்த நாட்டிலும் எந்தக் காலத்திலும் செலவழிக்காத அளவுக்கு, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக 900 கோடி ரூபாயை செலவழித்திருந்தும் அதற்கான அளவிற்கு நன்மை ஏற்படவில்லை என்று கூறிவிட்டார்கள். அவ்வாறு கூறியவர், “நாம் திட்டம் போட்டோம். பணம் கொடுத்தோம். ஆனால் பணம் எந்த வழியில் போனது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதற்காக கீழே உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் பணத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார். சமீபத்தில் நமது கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுமாக 2,000 கோடி ரூபாய் செலவழித்தும் அதற்கான பலன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது அரசாங்கத்தின் பணம் வீணாகி காரியத்திற்கு, முன்னேற்றமல்லாத ஒரு காரியத்திற்கு, ‘பின்னேற்றமான’ ஒரு காரியத்திற்கு எப்படி ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பது? மேலும், சாட்டமும் ஒழுங்கும் நல்ல முறையில் இருந்துவருவது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri P. K. Mookiah Thevar] [7th December 1959]

அதைக் கண்டு நாம் மிகவும் ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. காரணம், உதாரணமாக எனது பகுதியில் சமீபத்தில் நமது மந்திரி கக்கன் அவர்களும், ராமையா அவர்களும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். கிராமம் கிராமமாகப் போனார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ரோடு வசதி இல்லாமல், தண்ணீர் வசதியில்லாமல் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதைப் பார்த்தார்கள். அங்குள்ள வீடுகளைப் பார்த்து குட்டிச் சுவருகளாகவும் கூரை வீடுகளாகவும் இருக்கிறதே என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது அங்குள்ள மக்கள் அவர்களை வரவேற்று, வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்து மாலை போட்டு கௌரவித்த பிறகு, உங்கள் குறைகளையெல்லாம் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு நேராக ஊருக்கு வந்தபிறகு, சில வாரத்திற்கெல்லாம், திடீரென்று, அதிகரிக்கத் தக்க வகையில், குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை மீண்டும் மறைமுகமாகப் புகுத்தும் வகையில் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று போலீஸார் புள்ளிவிவரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேதனை தரக்கூடிய வகையில், நவநாகரீக காலத்தில் மனிதத் தன்மைக்ககுப் புறம்பான இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பத்திருப்பது மிகவும் ஆச்சரியத்தைத் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. குற்ற பரம்பரைச் சட்டம் என்றால் என்ன என்று பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. கருவில் இருக்கிற, பிறக்கிற குழந்தைகளும், வயது வந்த ஆண்கள் அத்தனை பேரும் குற்றம் செய்யும் குணமுடையவர்கள் என்று அவர்களைத் தண்டித்துக் கண்டிக்க, நேரடிப் பார்வையில் வைத்துக்கொள்ள இரவு 6 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரையில் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே எல்லோரும் படுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கக் கூடியது இந்தச் சட்டம். அவர்கள் வியாபாரம் முதலிய விவகாரங்களில் ஈடுபட முடியாது. இப்படி அன்னியர்கள் ஆண்ட காலத்தில் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். 1919-ம் ஆண்டில் வெள்ளையர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, இதே அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். உதாரணமாக உசிலம்பட்டிக்குப் பக்கத்திலுள்ள பெருங்காம நல்லூர் கிராம மக்கள் இதை எதிர்த்த காலத்தில், 20 அல்லது 21 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். ஒரு கர்ப்பவதியும் கொல்லப்பட்டாள். கொன்றதோடு அத்தனை பேர்களையும் ஒரே குழியில் போட்டுப் புதைத்தார்கள். இன்றைக்கு அவர்களே ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மறைமுகமாக இந்தச் சட்டத்தைப் புகுத்தியிருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள், மந்திரிகளுக்கு வரவேற்புக் கொடுத்த காரணத்தினால்தான் இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் எதிர் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஓட்டளித்தார்கள் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ இம்மாதிரி மனித உரிமைகளைப் புறக்கணிக்கக் கூடிய முறையில் (suppression of civil rights) காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சட்டமும் ஒழுங்கும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, மறைமுகமாக குற்ற பரம்பரைச் சட்டம் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது போலீஸார் கிராமம்

7th December 1959] [Sri P. K. Mookiah Thevar]

கிராமமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி புள்ளிவிவரம் சேர்க்கிறார்கள் என்றால், வயது என்ன என்று பார்த்து, 12 முதல் 55-க்கு உட்பட்டு உள்ளவர்களைப் பார்த்து, குற்றம் செய்தவர்கள், குற்றம் செய்யத் தகுதியுள்ளவர்கள், குற்றம் செய்யும் குணம் உடையவர்கள், வாழ்க்கைக்கு வகை இல்லை அதனால் குற்றம் செய்யலாம், என்று எல்லாவற்றையும் சேர்த்து புள்ளிவிவரம் திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்களாகவே, ஒழுங்காக இருக்கும் மக்களை, சந்தேகம் கொண்டு, குற்றம் செய்யக் கூடிய முறையில் தூண்டிவிடக் கூடாது என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி அரசாங்கத்தார் செய்யமாட்டார்கள், செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருக்க மாட்டார்கள், எல்லையிலே ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் உள்நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலை நாட்டப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு உள்ளவர்கள் இம்மாதிரி செய்ய மாட்டார்கள், ஆனால் கீழே உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இம்மாதிரி செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடும் போது, தாளியங்களின் விலை ஏறுமுகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பிட்டுவிட்டு, வளர்ச்சியடைந்த வரக் கூடிய ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் விலை ஏற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று கூறி, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் விலைவாசி உயர்வால் விவசாயிகள் முன்னேறி இருக்கிறார்களா, அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகமாகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிடையாது. விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயி அறுவடை செய்யும் காலத்தில் அல்லது அறுவடைக்கு முன்னால், விவசாயத்திற்கு என்னென்ன செலவாகியது என்று பார்த்து விவசாயப் பொருளுக்கு விலை நிர்ணயிப்பது கிடையாது. விவசாயிகள் ஒன்று கூடி ஒரு சங்கம் வைத்து விலை நிர்ணயிப்பது இல்லை. அவர்கள் விற்கக் கூடிய விலை அறுவடை காலத்தில் குறைந்துதான் இருக்கிறது. அறுவடைக்குப் பிறகு, மார்க்கெட்டுக்கு வந்தபிறகு, வியாபாரிகளுடைய கைக்கு வந்தபிறகு, விலை உயர்த்தி வைக்கப்படுகிறது. இப்படி இருக்கும்போது எந்த விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? நமது அரசாங்கத்திற்கு முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று இந்தத் திட்டங்களின் காரணமாக இன்று பணம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்தத் தேவைக்கு வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வெளி நாடுகளிலிருந்து தடன் வாங்குகிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கூட பணம் தேவைப்படுவதால் நிறைய நோட்டு அடிக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் இன்று விலைவாசிகள் கட்டுப்படாமல், செல்வப் பெருக்கு இல்லாமல், பொருள் பெருக்கு இல்லாமல், நோட்டுப் பெருக்கு மட்டும் இருப்பதால், விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அதை விட்டு விட்டு, நமது மாநில சர்க்கார் அல்லது அடுத்த மாகாணங்களிலுள்ளவர்கள் ஸ்டாக் வைத்துக் கட்டுப்படுத்தாததோ காரணமாக

[Sri P. K. Mookiah Thevar] [7th December 1959]

ஆகாது. இது அகில இந்திய பிரச்சனையாக, மத்திய சர்க்காரச் சேர்ந்ததாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக அதிகப் படியான நோட்டு அடிப்பதன் காரணமாக இந்த விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அமெரிக்க நாட்டை நாடி அந்நாட்டிலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனம் அளிக்கக்கூடிய உரப்பொருள்களைக்கொண்டு ஒரு ஜில்லாவில் எல்லா குடியானவர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய முறையில் ஒரு திட்டம் அமுலாக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். எனக்கு முன்னர் பேசியபோது சொன்னார்கள் இதற்காக தஞ்சை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. இப்படி தஞ்சை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மையானால், இப்போது துங்கே நெல் பயிரிடுவதற்கு பதிலாக கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்படி கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் இந்த உரப்பொருள்களை உபயோகித்தால் எப்படி நெல் உற்பத்தி அதிகமாக முடியும்? உணவுப் பஞ்சம் எப்படித் தீரும்? நிலச் சட்டம் வருகிற காரணத்தினால், நிலங்களையெல்லாம் கரும்பு உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்து ஆங்காங்கு சர்க்கரை மில்களைக்கட்டி அதற்காக காலனிகளை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு பயிரிடுவதால் உணவு உற்பத்தி எப்படி உயரும். இந்த உரப்பொருள்களைக் கொண்டு கரும்பு பயிரிடுகளைப் பயிரிட உபயோகிப்பார்களே தவிர, நெல் பதரிடுவதற்கு உபயோகிக்கமாட்டார்கள். வெளி நாட்டிலிருந்து நம் நாட்டில் விவசாயப் பொருள் உற்பத்திக்காக வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவரக்கூடிய நேரத்தில், நம் நாட்டில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று குறிய்பிடுவதற்காக ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு புதிய கால்வாய் வெட்டி கனம் கக்கன் அவர்கள் வந்து திறந்துவைத்தார்கள். திறந்துவைத்து ஆடி மாதக் கடைசியில் தண்ணீர் திறந்து விட்டார்கள். தண்ணீர் வந்ததும் கால்வாய் ஒரு இடத்தில் உடைந்து விட்டது. திறக்கும்போது நான்கு மாதப் பயிராகப் பயிரிடும்படி சொன்னார்கள். கால்வாய் உடைந்து போனதால் பல இடங்களில் தண்ணீர் சரியாகப் பாயவில்லை. காலா காலத்தில் நாற்று கூட போட முடியவில்லை. இப்போது நான்கு மாதங்கள் ஆகி விட்டன, நிறுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். 3,500 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். இதை மந்திரி அவர்களே பார்த்தார்கள். பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கும்போது கதிர் பரிந்து விளையப்போகிற இந்தக் கடைசி நேரத்தில் நிறுத்தப் போகிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் இன்னும் 40, 45 நாட்கள் தண்ணீர் விட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் என்ஜினியர்கள் 4 மாதங்கள்தான் சொன்னோம் அதற்குமேல் முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது தண்ணீர் பாயாவிட்டால் ஒரு நெல், இரண்டு நெல் கூட வர முடியாது, பயிர்தான் இருக்க முடியும். இந்த முறையில் செய்தால் நாம் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடியாது. விவசாயிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகப்படியாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயிகளுடைய கஷ்டம்

7th December 1959] [Sri P. K. Mookiah Thevar]

களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நிபுணர்களுக்கு விவசாயிகளுடைய சங்கடங்கள் தெரியாது. உடனடியாக அரசாங்கம் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கனவே 4 மாதங்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்பது திட்டம். என்னிடம் சிலர் வந்து அந்தக் காலம் முடிந்து விட்டது என்றும் மேற்கொண்டு தண்ணீர் விட முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லி விட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஷார்ட் டெர்ம் கிராப்ச் போடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு தண்ணீர் கொடுத்தோம். என்னிடத்தில் விவசாயிகள் வந்து கேட்டார்கள். மேற்கொண்டு தண்ணீர் கொடுத்து பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லி விட்டோம். இப்போது மழையும் நன்றாகப் பெய்திருக்கிறது. கண்மாய்களெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றன. அதனால் பயிர்களும் நன்றாக விளையும் என்று நினைக்கிறேன்.

*** SRI P. K. MOOKIAH THEVAR :** இதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் நேரடியாகச் சொல்லியோ, அல்லது நாம் சொல்லியோ அல்லது மந்திரியாகையோ செய்தாலும் நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் அதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

நான் முன்னால் குறிப்பிட்டபடி குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடிய பாதிக்கப்பட்ட பெருங்காமநல்லூர் போன்ற கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி வேண்டுமென்று கோரி, அதற்காக திட்டம் போட்டு சர்வே செய்து கற்களை ஊன்றிய பிறகு அந்தப்பகுதி மக்களெல்லாம் கடந்த பத்து ஆண்டு காலமாய் எதிர்பார்த்து எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்த பிறகு திடீரென்று அந்த திட்டத்தை மாற்றப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இது கொடுமையானது, கண்டிக்கத் தக்கது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

கடைசியாக, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கான சட்டம் இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே நிச்சயமாக வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அதற்கு மாறாக, அந்தச் சட்டத்தைத் தயாரிப்பது பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கனம் முத்தையாச் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த நில வரம்புச் சட்டம் வந்தாலும் கூட யாருக்கும் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாததாகத்தான் இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் அருப்புக்கோட்டை தேர்தல் கூட்டத்தில் நமது முதன் மந்திரி குறிப்பிட்டார்கள்—உச்ச வரம்பு கட்டுவதை முன் வைத்து தேர்தலில் நிற்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு தோற்றுவிட்ட காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ அந்தச் சட்டமானது மறைமுகமாகக் கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. அந்தச் சட்டம் என்ன காரணத்தினால் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று தெரிய

1-30
p.m.

[Sri P. K. Mookiah Thevar] [7th December 1959]

வில்லை. இதையெல்லாம் முடி மறைக்கத்தான் (குறுக்கீடு) கூட்டுறவு விவசாய முறை கொண்டுவரப்பட விருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

IV.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(3) DECISIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: I want to announce the decisions of the Business Advisory Committee meeting held this morning. The Committee decided as follows:—

1. That the House will sit up to 1-30 p.m. to-day, rise for lunch and reassemble at 3 p.m. and continue till 5 p.m.

2. That from 8th December (to-morrow), the House will sit from 9 a.m. to 1-30 p.m.

3. That on the 7th, 8th, 9th, 10th and 11th there will be discussion on the Governor's Address, and that on the 11th two Opposition Leaders, the Hon. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar and Sri C. N. Annadurai will speak and that the Leader of the House and Government spokesman will reply to the Debate. After the discussion on Governor's Address, the House will take up the discussion and voting on Demands for excess expenditure in 1956-57 and Demand for grant for further expenditure in 1959-60. The House will meet in the afternoon also if necessary. There will be no meeting on the 12th and 13th December 1959.

The following will be the programme for the rest of the sittings:—

14th December 1959.—Consideration and passing of—

(1) Appropriation Bills in respect of the Excess and Supplementary Demands.

(2) The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.

(3) The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959.

(4) The Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959.

15th December 1959.—Non-official business.

16th December 1959.—Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959—Consideration.

17th December 1959.—Other Government Bills, if any.

The House will adjourn on the 17th, if the business is over. A copy of these decisions will be circulated to hon. Members.

The House will now take up the discussion on the Governor's Address.

7th December 1959]

IX.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* **SRI V. SANKARAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய பேருரையின்மீது நன்றி செலுத்தும் பிரேரேபணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பேருரையில் இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள தற்கால நிலை விவரத்தையும், நிலவிவரும் நெருக்கடியை சமாளிக்க என்னென்ன காரியங்கள் திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட விருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும், கருக்கமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முக்கிய பிரச்சனையும் முதல் பிரச்சனையுமான உணவுப் பொருள்களின் விலை யேற்றத்தை மறைக்காமல் தெளிவுபட சொல்லியிருக்கிறார். அதிலும், முக்கியமாக பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவர்கள் நகரப்புற மக்கள் என்பதும் குறிப்பாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அதை சமாளிக்க என்ன திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். முக்கியமாக மூன்று திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக “போர்டு பவுண்டேஷன்” போன்ற ஸ்தாபனங்களின் உதவியையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் மூலம் தீவிர சாகுபடி செய்து அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்பது. இரண்டாவதாக, நமது நாட்டின் அண்டைய மாநிலங்களில் உள்ள உபரி நீரை நம் ராஜ்யத்திற்குத் திருப்புவதன் மூலமாக அதிகப்படியான இடங்களுக்கு விவசாயத் தைப் பெருக்குவதாகவும், மூன்றாவதாக விவசாயிகளுக்கு அதிக கடன் வசதி செய்து கொடுக்க எல்லா கிராமங்களிலும் கடன் உதவியளிக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைப்பது. இப்போது இல்லாத கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவை களின் மூலமாக கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான மூன்று திட்டங் கள் கவர்னருடைய பேருரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்யும் விஷயத்தில் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருப்பதைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற காலங்களில் கடன் கிடைப்பதாகவே இல்லை. பேருக்கு பல கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்திருப்ப தாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் 100-க்கு 90 கிராமங்களில் அமைத்திருப்பதாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் தேவைப்படுகின்ற கடன் தேவை யிருக்கும்போது கிடைப்பதாகவே இல்லை. கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் அதைக் காலம் கடத்த பல சடங்குகள் போன்ற விதி களும் நடைமுறைகளும் குறுக்கிடுகின்றன. அதிகப்படியாக காலம் கடக்கிறது. கால தாமதம் ஆவதால் அவர்களுக்கு கடன் வாங்கும் வசதிகள் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அதைத் தவிர தகுந்த ஜாமீன் வேறு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படு கிறது. போதிய ஜாமீன் கொடுக்க முடியாமல் பல விவசாயி களுக்கு கடன் பெற முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அவர் களுக்கு கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் விதிகளில் முக்கியமான

[Sri V. Sankaran]

[7th December 1959]

மாறுதல்களைச் சட்டத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் உண்மையிலேயே கடனால் பயன் அடைய வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு எளிதில் கடன் கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு சௌகரியமாகக் கடன் கிடைக்கிறது. ஏனென்றால் தனிப்பட்டவர்கள் அவ்வளவாக ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது இல்லை. கேட்டவுடனே விரைவில் வேண்டிய தொகையை கடனாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்கள் பயன் அடையும் அளவில் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உண்மையிலேயே இந்த மூன்று திட்டங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் அதைப் பற்றி யாரும் குறை கூறவே முடியாது. இப்படி திட்டங்களை நிறைவேற்ற முற்பட்டாலும் அதனால் உணவு பொருள்களுடைய விலை உடனடியாக இறங்கி விடும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. மக்கள் எதிர் பார்ப்பது எல்லாம் உடனடியாக உணவு பொருள்களின் விலை இறங்க வேண்டும் என்பது தான். இதுபோன்ற திட்டங்களின் மூலம் அதன் பலனை அடைவதற்கு பல வருஷங்களாகலாம். அப்படி இல்லாமல் உணவு விலை பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைவிட வேறு முக்கியமான பிரச்சனை இல்லை. ஒரு சில வருடங்களில் உங்கள் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று மக்களிடத்தில் போய் சொன்னால் அவர்கள் எந்தவிதத்திலும் ஆறுதல் அடைய மாட்டார்கள். விலை இறங்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விலை இறங்காவிட்டால் சாதாரண மக்கள் எவ்வளவு முன்னேற்ற திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், மக்களின் கண்களில் படாது. ஆகவே விலைவாசி இறங்குவதற்கு முக்கியமாக வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட Long Range திட்டங்களைப்பற்றி சொன்னால் தற்போது அவதியில் ஆழ்ந்து இருக்கும் மக்கள் சந்தோஷமடைய மாட்டார்கள்.

இப்பொழுது மக்களுக்குத் தேவையான முக்கியமான உணவுப் பொருள்களாகிய புளி, மல்லி, மிளகாய் போன்றவைகளின் விலை ஒரேயடியாக ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. புளி போன்றவைகள் இப்பொழுது வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதாகவும் அதனால் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் அதிகமாக விலையும் வெளி ராஜ்யங்கள், வெளி நாடுகளிலிருந்தாவது நமது நாட்டிற்கு அவைகளை இறக்குமதி செய்து விலையைக் குறைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்

7th December 1959] * [Sri V. Sankaran]

கொள்ள வேண்டும். அப்படி வரவழைத்து விலையை இறக்கு வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதனால் பல கோடி ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை. எந்த விதத்திலாவது இன்றைக்கு உணவு பொருள்களுடைய விலை இறங்கவேண்டும். இதுதான் இப்போது மக்களிடத்திலுள்ள முக்கியமான பிரச்சனை. இதை முக்கியமாக மனதில் வைத்துக்கொண்டு முன்னேற்ற திட்டங்களின் உத்தேசச் செலவிலிருந்தாவது இதற்கு என்று பல கோடி ரூபாயை செலவு செய்தாலும் கெடுதல் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு பழையபடி வருவதற்கு ஏது இருக்காது. நல்ல முறையில் மழை பெய்து இருப்பதனால் விலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டு வருகிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்டு, ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் என்பதை எல்லாம் எடுத்து விட்டதால் நெல், அரிசி போன்றவற்றின் விலை படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றது. துரதிருஷ்டவசமாக அப்படிப்பட்ட தொரு நிலைமை வருமானால், அவசியம் ஏற்பட்டால் லெவி ஷிஸ்ட் தைக் கொண்டு வருவது நன்றாக இருக்கும். ப்ரொக்யூர்மெண்டு என்றால் விவசாயிகளிடமிருந்து நகர மண்டிகளுக்கு நெல், அரிசி வருவது கடினமாகிவிடும். விலையும் மிகவும் அதிகரித்துவிடுகிறது. ஆகவே ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஷிஸ்டத்தையே ஒழித்துவிட்டு, லெவி முறையை வைத்துக்கொண்டால் வாங்குவது எளிதாக இருக்கும். வசூல் செய்வதும் எளிதாக இருக்கும். ஆகவே அவசியம் ஏற்பட்டால் லெவி ஷிஸ்டத்தையே கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரசாயன உரம் நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. போதியபடி கிடைக்காததினால்தான் சென்ற ஆண்டு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இதுபற்றி ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போன்மீல் என்ற ரசாயன உரத்தைத் தயார் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிற எலும்பு நம் நாட்டில் இருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருந்து பல மடங்கு மதிப்புள்ள, கார்ப்போர்டுகளுக்கு ஒட்டும் வஜ்ரம் போன்ற பொருள்கள் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நம்நாட்டிலேயே போன்மீல் செய்ய பூர்ணமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்தால் ஓரளவு ரசாயன உரத் தட்டுப்பாட்டை நீக்கிக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் நகரங்களில் பல வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. மதுரை, கோயம்பத்தூர் போன்ற நகரங்களுக்கும் இதுபோன்ற திட்டங்கள் அவசியம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு பால் டெரி இருக்கிறது. அதுவும் மொவசல் நகரங்களுக்கு அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri V. Sankaran] [7th December 1959]

அடுத்தபடியாக இன்று ராஜ்ய என்.ஜி.ஓக்கள் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பளத்தில் மத்திய சர்க்காரிலும், ராஜ்ய சர்க்காரிலும் தாரதம்மியம் இருப்பது உண்மையில் இவர்களை உற்சாகம் இழக்கச் செய்வதோடு கூட வேலையையும் பாதிக்கும். இரண்டு யோசனைகள் எனக்கு உருப்படியாகத் தோன்றுகிறது. ஒன்று இப்போதுள்ள இலாகாக்களை எடுத்துக் கொண்டு என்.ஜி.ஓ. பிரதிநிதிகள், இலாகா தலைவர்கள், நான் அபிஷியல் ஆகிய எல்லோரும் சேர்ந்து யோசனை பண்ணி எப்படி சிக்கனம் செய்யலாம் என்று ஆராய்வது. சிக்கன சீரமைப்பைக் கைக்கொண்டால் அதிலிருந்து பணம் இந்த பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட கணிசமாக மிச்சமாகும். போதாததற்கு மத்திய சர்க்கார் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி நமது சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். இன்று மத்திய சர்க்கார் ஒரு தனி என்டிடி அல்ல. தனியாக அவர்கள் இயங்க முடியாது. அவர்களுடைய நிதி நிலைமை சீராக இருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் எல்லா ராஜ்யங்களும் அவர்களுடைய வருவாயில் சீரான பங்கை அதற்கு அளிப்பதனால் நாம் கொடுக்கும் காண்டிரிப்யூஷனை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப் பார்த்து நம்முடைய சிப்பந்திகள் பொருமக்கூடிய அளவில் இன்று இருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தையும் உயர்த்தி, அப்படி உயர்வு ஏற்படுவதனால் நமக்கு விழும் துண்டை மத்திய சர்க்காரே கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சீலிங் என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது சிக்கிரத்தில் ஒரு பில் வாப் போவதாக இருக்கிறது. அந்த மசோதாவில் இருந்து கண்டிப்பாக ரிலிஜஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் பூர்ணமாக விலக்கு செய்யப்படவேண்டும். பல ராஜ்யங்களில் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் ஆகனுவடைய சரியான நிர்வாகத்தைக் குறித்து விரிவானதொரு மசோதாவையும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவே சீலிங் என்பதற்காக மசோதா வருகிறபோது அதிலிருந்து ரிலிஜஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்கு எக்ஸ்செம்ஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதோ பழமொழி சொல்வார்களே, “ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, மனிதனையும் கடித்ததாம்” என்கிற கதையாக இல்லாமல் அதாவது அற நிலைய விஷயங்களில், மேலும் மேலும் குறிக்கிடாமல் இந்த மசோதாவில் அற நிலையங்களுக்குப் பூர்ண விலக்கு கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. அதில் ஒரே ஒரு யோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடும் கோடை காலத்தில் நம்முடைய மின்சார சக்தி எவ்வளவு இருக்கும் என்பதைக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு மேல் போகாமல் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்

7th December 1959] [Sri V. Sankaran]

தரிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாது எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துவிட்டு கடைசியில் கோடை காலத்தில் பவர் கட் என்று கொண்டு வருவது சரியல்ல. ஆகவே இதையும் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாவது திட்டத்தை வகுப்பது சம்பந்தமாக அமைக்கப்பட்ட கமிட்டியில் ஒரு சில ஜில்லாக்களுக்குத்தான் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. சில ஜில்லாக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த அந்த ஜில்லாக்களுடைய தேவை வசதி வளம் அவசியம் என்ன என்ன என்பது வற்புறுத்தப்படாமல் போகிறது. இந்தக் குறைபாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் எல்லா ஜில்லாக்களுடைய தேவையும், வளமும், வசதியும் ஆராயப்பட்டு போதிய இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் முத்தையா செட்டியார் சொன்னது போல அதற்குத் தக்க வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் பிற்போக்காகவுள்ள மாவட்டங்களுக்கு குடிசைத் தொழில், சிறு கைத்தொழில் போன்றவற்றில் அதிகச் சலுகை கொடுத்து, அங்கங்கே பல தொழில்கள் வளம்பெறும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. எங்கள் நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது பெரிய பாலம் வைகை நதியின் மேல் கட்டப்பட்டு முடிந்தாகி விட்டது. முன்பு ஆந்திராவில் துங்கபத்திரா அணைக்கட்டு கட்டியபோது அதைச் சுற்றியுள்ள ஒரு சில லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா காடுகளாக இருந்தவையை முன் கூட்டி திருத்தி வயலாக ஆக்கிக் கொள்ளாத காரணத்தினால் அணைக்கட்டு கட்டி முடிந்த பிற்பாடு பல வருஷங்கள் அந்த நிலங்கள் விவசாயம் செய்ய வசதி இல்லாமலே கிடந்தது. அதனால் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதே மாதிரி இன்று இந்த வைகைப் பாலத்தைக் கட்டிவிட்டார்கள். ஆனால் முன்னேற்பாடாகவே இருபக்க access ஏற்படுத்தும் ரோட்டை கட்டி சேர்த்திருந்தார்களானால் இன்று பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் மிச்சமாவதற்கு வழி ஏற்பட்டு இருக்கும். அது இல்லாத காரணத்தினால் இப்போது ஐந்தாறு மைல்கள் சுற்றியே கார்கள் ஊருக்குள் வரவேண்டியிருக்கிறது. தினமும் தூற்றுகணக்கான மோட்டார்கள் செல்வதனால் அநேக ஆயிரம் மைல்கள் வீணாகி, ஏராளமான பெட்ரோலும் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்த ரோடு போட பல மாதங்கள் ஆகும் என்பது வருந்தவேண்டிய விஷயம். இருந்தாலும் சீக்கிரத்தில் இந்த வேலையை முடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வீடு கட்டும் திட்டப்படி அந்த சங்கங்கள் மூலம் பல முதலாளிகளும், தொழில் அதிபர்களும் தான் ஐம்பதாயிரம், அறுபதாயிரம் செலவில் வீடுகள் அதிகம் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். உண்மையில் வீடு அற்றவர்கள், வீடு தேவையுள்ளவர்கள் இவர்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இல்லை இங்குள்ள வீடு கட்ட உதவி அளிக்கும் சங்கங்கள்.

[7th December 1959]

* **SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமானது உரை மிகச் சுருக்கமாக யிருந்தாலும் கூட நல்ல அம்சங்கள் பல அதில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக கழிந்த ஒரு வருட காலத்தில் இம்மாநிலம் முழுவதிலும் சட்டமும் ஒழுங்கும் பொதுவாக நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் என்று காண்பித்திருக்கிறார்கள். சட்டமும் ஒழுங்கும் எந்த நாட்டிலாவது நல்லவிதமாக பாதுகாக்கப்படாமல் இருந்தால் அந்த நாடு முன்னேறியதாக நாம் எந்தச் சரித்திரத்திலும் பார்க்கவில்லை. அதே அடிப்படையில் இந்த மாநிலத்தில் சட்டமும், ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மக்கள் ஒழுங்காக இருந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். நம் மக்களிடையே வித்தியாசமிருந்து, அவர்களுக்குள் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி விட்டால்தான் சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலைநாட்டக் கூடிய நேரத்தில் கூட சில விபரீத காரியங்கள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சில அரசியல் கட்சிகள் அதை வைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு சாதகமாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அந்நிலை நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்படாமல் இருந்தது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயந்தான் என்று அவர்கள் சொல்வதை நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று பட்டு இருக்குமானால் அங்கு சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நன்கு பாதுகாக்க முடியும் என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு இயங்க வேண்டும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட வேண்டும், கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கு கூட எல்லோரும் யோசனை கூறுவதற்கும் பக்கபலமாக இருப்பதற்கும் அவர்களும் எல்லோரையும் கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் அவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் ஒற்றுமையுடன் இருந்தால்தான் எந்த நாடும் முன்னேற முடியும் என்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி சீனா இந்த நாட்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் நாம் என்ன செய்கிறோம், நம் நாட்டின் பிரச்சனைகளைப் பற்றியெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும், மக்களின் பிரச்சனைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் உண்மைதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்குள்ள அரசியல் கட்சிகளையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அந்நிய நாடு நம் தேசத்தில் ஊடுருவிக் கொண்டிருக்கும்போது இங்குள்ள அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு நாம் பலமாக இருக்கிறோமா? எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சர்க்காருக்கு பக்கபலமாக இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டும். நாம் ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டும். எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் கூட அவைகளை ஒத்தி வைத்து விட்டு இடைக் காலத்தில் நாம் நம் நாட்டைப் பாதுகாக்க அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தால்தான்

7th December 1959] [Sri J. Matha Gowder]

முடியும் என்பதை அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு இதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு தங்கள் கட்சியை வளர்க்க, பிரசாரம் செய்வதற்கு இதை உபயோகிக்கக் கூடாது என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அடுத்து வரக் கூடிய சட்டங்களில், 1959-ம் வருடம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து தேயிலைக்கு விதிக்கப் பட்ட ஒருமுனை விற்பனை வரியை பலமுனை வரியாக மாற்றி யமைக்கக் கூடிய திருத்த மசோதா வரவிருக்கிறது என்று இங்கு குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து குறிப்பாக நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய சிறிய தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் சார்பில் நான் சென்னை மாநில சர்க்காருக்கு எனது நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் சிறிய தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிட்டத் தட்ட 15,000 பேர்கள் சிறிய தேயிலைத் தோட்ட உற்பத்தி யாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஒருமுனை விற்பனை வரியை நாம் புகுத்தும்போது, 10 ரூபாய்க்கு தேயிலை விற்பனையும் கூட ஒருமுனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் விற்பனை வரி செலுத்தவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத் தினால், சர்க்காருக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி சிறிய தேயிலை தோட்டக்காரர்களின் மாநாட்டின் தீர்மானத்தையொட்டி அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் நீலகிரிக்கு வந்தபோது சொன்ன பிறகுதான் இந்த ஒருமுனை வரியால் சிறிய தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களுக்கு மிகவும் சிரமம் இருக்கிறது என்று அறிந்த பிறகுதான் பலமுனை வரியாகச் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அது, மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த விற்பனை வரியை நாம் போடும்போது நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி, அதாவது மத்திய கலால் வரி எந்தெந்த பொருள்களுக்கு விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அதே போல் தேயிலைக்கு மத்திய கலால் வரி போடும் போது அதோடு இந்த விற்பனை வரியையும் சேர்த்தால் எந்த விதமான குழப்பமும் ஏற்படாது. விற்பனை வரி மூலம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் நமது சர்க்காருக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. பாக்கிகள் நின்று கொண்டேயிருக்கிறது. கோர்ட்டிற்கு நாம் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய கலால் வரி என்று போடும்போது மத்திய கலால் வரி செலுத்தாமல் எந்தப் பொருளையும் விற்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருப்பதால், மத்திய கலால் வரியில் ஒரு பைசா கூட பாக்கிகூட ஏற்படாது. ஆகவே, நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி இந்த மத்திய கலால் வரியோடு கூட இதன் விற்பனை வரியையும் சேர்த்து வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் விற்பனை வரி இலாகா அதிகாரிகளைக் கூட நாம் ஓரளவு குறைத்து விடலாம். அதனால் பணமும் மிச்சப்படும். அதோடு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்

[Sri J. Matha Gowder] [7th December 1959]

விற்பனை வரி வசூலாகாமல் இருக்கும் தொல்பேயும் ஏற்படாது. அதோடு நமக்குள்ள வரியை முதலிலேயே வசூலிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, சென்ற இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு இந்த மாதம் மூன்றாம் தேதி “தினமணி” என்ற பத்திரிகையில் நான் ஒன்று பார்த்தேன். அதாவது, பெரிய தேயிலைத் தோட்ட உற்பத்திக்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி அளிப்பதற்காக செஸ் வரியிலிருந்து உதவி அளிப்பதாக ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அதைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டேன். பெரிய தேயிலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து உதவி தருகிறோம் என்று சொன்னால் சிறிய தேயிலைத் தோட்ட சொந்தக்காரர்களின் கதி என்னவென்று புரியவில்லை. இந்த மன்றத்திலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். சிறிய தேயிலைத் தோட்ட சொந்தக்காரர்களுக்காக அவர்களின் அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் பாடுபடவேண்டுமென்று சொல்லும் போது நேர்மாறாக மத்திய சர்க்கார், பெரிய தேயிலைத் தோட்ட சொந்தக்காரர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டிருப்பது ஒருக்கால் பத்திரிகையில் பிழை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்பது புரியவில்லை. பெரிய தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களுக்கு அரசாங்க உதவி தேவையில்லை. சிறிய தேயிலைத் தோட்டக்காரர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான், அவர்களுக்குத்தான் அதிகமாக நாம் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மார்க் கட்டில் பவுண்டு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் என்று விற்கக் கூடிய தேயிலை எங்கிருந்து வருகிறது என்றால் சிறிய தேயிலைத் தோட்டக்காரர்கள் உற்பத்தி செய்வதில் இருந்துதான் வருகிறது. பெரிய தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் பல ஏக்கர்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் அந்நிய நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து பவுண்ட் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் என்று விற்கும்போது அதே நேரத்தில் அதே தேயிலையை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சிறிய தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு கிடைப்பது ரூபாய் 1-50 விருந்து 2 ரூபாய் வரையில்தான் கிடைக்கிறது. அதற்குள்ளாகத் தான் அவர்கள் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் சர்க்காரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். சிறிய தேயிலைத் தோட்ட சொந்தக்காரர்கள் சரியான படி அபிவிருத்தி செய்ய அவர்களிடம் முதலீடு இல்லை. பணம் இல்லை. 18, 19 பேர்கள் சேர்ந்து கூட்டுறவு மாதிரி ஒன்று சேர்ந்து தேயிலை உற்பத்திச்சாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை அபிவிருத்தி செய்ய அவர்களிடம் பணமில்லை என்று நான் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு பரிகாரம் தேடுங்கள் என்று சொல்லும்போது நேர்மாறாக பெரிய தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உதவி அளிக்கிறோம் என்று சொல்வது கண்டு ஆச்சரியப் பட்டு விட்டேன். இதைத் திருத்தும்படி மாகாண அரசாங்கம் உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு

7th December 1959] [Sri J. Matha Gowder]

எழுத வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக சேலம் இரும்புக் கனி பற்றியும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியையும் பற்றி உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷம். ஆனால் சேலத்திலுள்ள இரும்புக் கனியைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அல்லது நெய்வேலியிலுள்ள பழுப்பு நிலக்கரியைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது காவேரி தீரத்தின் எண்ணெய் வளச் சோதனைகள் பற்றி ஆராய்வது அவசியமாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் உள்ள இரும்பைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்தில் முதன் முதலாக பேசும்போது 1957-ம் வருடத்தில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன், நீலகிரியில் இரும்பு இருக்கிறது என்று. அப்படி சொன்னபோது அங்கத்தினர்களுக்கே ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. நீலகிரியில் இரும்பு கிடைக்குமா என்று. சென்ற நவம்பர் எட்டாம் தேதி அன்று “நவ இந்தியா” என்ற பத்திரிகையில் ஒரு பிரசுரம் வந்திருந்தது. நீலகிரியில் டைட்டானியம் என்ற பொருள் இருக்கிறது என்று வந்திருக்கிறது. அதோடு அலுமினியம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பாக்கஸைட் பத்து இடங்களில் இருக்கிறது. தற்போது 20 லட்சம் டன் டைட்டானியம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தற்போதைக்கு இப்பொழுது ஆராய்ந்த முறையில் இவ்வளவு இருக்கிறது என்றால் மேற்கொண்டு ஆராயும்போது இன்னும் எத்தனை டன் கிடைக்கும் என்று தெரியவில்லை. சேலத்தில் கிடைக்கக் கூடிய இரும்பு சாதாரணமான இரும்பாயிருக்கலாம். ஆனால் நீலகிரியில் உள்ள இரும்பைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது கேத்தி பக்கத்தில் கிடைக்கக் கூடிய ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல், துரு பிடிக்காத உருக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. துருப் பிடிக்காத ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் கிடைக்கிறது, இதை கெளிவாக கண்டு பிடித்தாய் விட்டது. இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது இதில் குறிப்பிட்டிருந்தால் உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி யடைந்திருப்பேன். அதைப்பற்றி இதில் எழுதவே இல்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. நீலகிரி ஜில்லா என்றால் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை தான் இந்த சர்க்காருக்கு இருந்து வருகிறதோ என்னவோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி அடிக்கடி இந்த சபையிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அதையெல்லாம் ஏன் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த முக்கியமான விஷயத்தை சேர்க்காமல் விடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம் என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவ்விதமான இரும்பு கிடைப்பதோடு மட்டுமல்ல, அலுமினியம் தயார் செய்வதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய பாக்கஸைட் என்ற பொருள் கிடைக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பல தாதுப் பொருட்களும் அங்கே கிடைக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் நல்லமுறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். நான் முன்னால் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன். மொகஞ்சதரோ என்ற இடத்தில் ஊர் இருந்ததா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கும்போது அங்கு பச்சைக்கல் தென்பட்டதாகவும், அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில், அந்த பச்சைக்கல் நீலகிரி மலைச்சாரலிலிருந்து

3-30
p.m.

[Sri J. Matha Gowder] [7th December 1959]

கிடைத்ததாகவும் அந்தப் புத்தகத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியெல்லாம் பல பொருட்கள் கிடைக்கக்கூடிய இடம் என்று தெரிந்தும் அந்த இடத்தில் வேண்டிய அளவு ஏன் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் போன்றவர்கள் எங்கள் மீது அதிகமாக அன்பு இருப்பதாகச் சொல்லலாம். ஆனால் அந்த அன்பைக் காண்பிக்கும் முறையில், பல தாதுப்பொருட்கள் கிடைக்கக்கூடிய இந்த இடத்தில் நல்ல முறையில் பரிசோதனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி நான் இதே இடத்தில் திரும்ப திரும்ப பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் இதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பேன். மேலும் இந்த உரையில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நீலகிரி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இருக்கக்கூடிய சீதோஷ்ண நிலையின் காரணமாக அங்கு எந்தவிதமான மில்களையும் ஸ்தாபிக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அங்கு இரும்பு கிடைக்கும் என்ற நிலை இருந்து கொண்டிருப்பதால் நிச்சயமாக இரும்புத் தொழிற்சாலையை நீலகிரி ஜில்லாவிலேயே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி சொல்லும் போது நீலகிரி மலையின் மேல் எவ்விதம் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். நிச்சயமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், தாராளமாக ஏற்படுத்த முடியும். மனம் இருந்தால் வழி எந்தவிதத்திலாவது ஏற்படும்.

அடுத்ததாக நான் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பலவிதமான தாதுப்பொருட்கள், இரும்பு, ஸ்டீயின்லெஸ் ஸ்டீல், அலுமினியத்திற்கு வேண்டிய பாக்கைஸ் இவைகள் எல்லாம் இருப்பதாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை, சம்பிரதாயத்திற்கு தகுந்த மாதிரி, சாதாரணமாக வருடந்தோறும் சம்பிரதாயமாக நடக்கும் முறையில்தான் அவர்களது உரை அமைந்திருக்கிறதே ஒழிய, இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றியோ, அல்லது மக்களுடைய இன்றைய நிலைமையைப் பற்றியோ, பொறுப்புணர்ச்சியுடன் பரிசீலித்து அவைகளுக்கு பரிகாரம் காண்பது எந்த விதத்தில் என்ற முறையில் வழிகாட்டுவதாகவோ அவர்களது உரை இல்லை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் பொதுவாக ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எந்த முறையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, மக்களிடத்தில் வேலையில்லாத நிலை டாட்டம் எந்த அளவுக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது

7th December 1959] [Sri N. K. Palanisami]

என்பதைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. நாட்டில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எடுத்துப்பார்த்தால், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மூன்றரை லட்சமாகவும், இரண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்பகாலத்தில் ஏழு லட்சமாகவும் இருக்கிறது. இப்பொழுது 13 வருஷமாக நம் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், எவ்வளவோ பேர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ஐந்து வருடம், ஆறு வருடம் என்று "ரிநியூ" செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை கிடைப்பதில்லை. இந்தக் கொடுமையான நிலை தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி எல்லாம் கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து நான் வருந்துகிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விலைவாசி உயர்வு என்பது மிகவும் விரும்பத்தக்காத நிலைதான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே சர்க்கார் கடைபிடித்த கொள்கை தவறான கொள்கையை நியமனப்படுத்துவதற்குத்தான் இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதைப்பார்த்தால் . . .

'The one dark spot in this picture is the persistent upward trend in the prices of essential articles, more particularly of food-grains . . . that the rise in agricultural prices is of immediate benefit to the tillers of the soil who form the bulk of the population'.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மைதான் கிடைத்திருக்கிறது என்ற முறையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கின்ற விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால், 100-க்கு 55 சதவிகிதம் பேர்கள் கூலிவிவசாயிகள் தான். இவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தால் லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவர்களுக்கு ஒருவிதத்திலும் லாபம் ஏற்படவில்லை. சிறு நில விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கும் இதனால் பெரும் லாபம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லலாம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியம் அவர்களுக்கே போதாது. அவர்களுக்கு ஓரளவு தான் விற்பனை செய்ய முடியும். பெரும் நிலச் சுவான்தார்களுக்குத் தான் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தினால் லாபம் ஏற்பட முடியும். சாதாரண விவசாயிகளின் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாய கருவிகளின் விலை, துணிகளின் விலை, இன்னும் இவைப் போன்ற மற்ற சாமான்களுடைய விலை யெல்லாம் பல மடங்கு அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இன்றைய தினம் சாதாரண விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விலைவாசி உயர்வினால் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் ஏற்படவில்லை. வேண்டுமானால் குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டு, அதன் மூலம் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கும் பெரும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இதனால் லாபம் ஏற்பட்டிருக்கும். சர்க்காரும் இவர்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது.

[Sri N. K. Palanisami] [7th December 1959]

அதாவது இவர்களுக்கு ஆதரவான முறையில் சர்க்கார் நடத்தி வந்த கொள்முதலை (ப்ரொக்யூர்மென்ட்) ரத்து செய்திருக்கிறது. அதில் இன்னொரு வேடிக்கையான விஷயம் என்னவென்றால் பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் கொள்முதல் செய்து தரவேண்டிய கொள்முதல் பாக்கிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் ரத்து செய்து விட்டது. இந்த அநியாயத்தை நாம் எங்கும் பார்க்க முடியாது. சாதாரண மில் ஒணர்களை எல்லாம் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். ஆனால் பெரிய பெரிய வியாபாரிகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டார்கள். இவர்கள் தான் அரசாங்கத்தை பெருமளவில் ஏமாற்றி வந்தார்கள். இதன் பேரில் சில கேஸ்களும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தும் கூட அவர்களிடமிருந்து சரியான முறையில் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. அதோடு அவர்கள் கொள்முதல் செய்து தரவேண்டிய பாக்கியையும் ரத்து செய்துவிட்டார்கள் என்றும் தெரிகிறது. இதிலிருந்து இன்றைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை யாருக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அலெம்பிளி நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயம் வரை கண்ட்ரோலும் கிடையாது, ப்ரொக்யூர்மென்ட்டும் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் இரண்டாயிரம் நியாயவிலைக்கடைகளும் தொடர்ந்து நடத்தப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சுமார் ஒரு லட்சம் டன் தேவைப்படும் என்றும் இப்போது 35,000 டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் பாக்கி 65,000 டன் உணவுப்பொருட்களுக்கு எங்கே போவார்கள் என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் திடீரென்று கண்ட்ரோலையும் ப்ரொக்யூர்மென்ட்டையும் எடுத்ததின் நோக்கம் குறுவை நெல் வந்துவிட்டது, இனிமேல் விலை இறங்கிவிடும், குறுவை நெல் தாராளமாக கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் போன வருடம் இருந்த விலைக்கும் இப்போது இருக்கும் விலைக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? முன்பு இருந்த விலையைவிட இப்போது ஒரு மூட்டைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பாக்கியுள்ள இடத்திலுள்ள விலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய்தான் விலையேறியிருக்கிறது. ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு இந்தக் கொள்முதலை நிறுத்தினார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இதனால் யாருக்கு லாபம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, சர்க்காருக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் இரண்டு லட்சம் கிடைத்தால் நமது உணவு நிலைமையை சமாளிக்க முடியும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எங்கிருந்து கிடைக்கும் என்று பார்த்தால் அதற்கும் மத்திய சர்க்காரைத்தான் நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதல்லாமல் நாமே நமக்குவேண்டிய உணவுப் பொருட்களை தாராளமாக கொடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், குறைந்தது நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் டன் “பலிபர் ஸ்டாக்” செய்து வைத்திருக்கவேண்டும். சம்பா சீஸன் வரும் போது இந்த ஸ்டாகை போதிய அளவுக்கு வைத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவேண்டும். அது இன்று

7th December 1959] [Sri N. K. Palanisami]

பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ப்ரொக்யூர்மென்ட் மூலமாக இருந்தாலும் சரி, லெனி மூலமாக இருந்தாலும் சரி, எப்படியும் 5 லட்சம் டன் பஃபர் ஸ்டாக் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது 2,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறந்திருக்கிறார்கள். நகரங்களில் சுமார் 1,200 நியாய விலைக் கடைகளும் மற்றப் பகுதிகளில் சுமார் 800 நியாய விலைக் கடைகளும் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளால் விலையை எவ்வளவு குறைத்துவிட முடியும். ஒன்றும் முடியாது. இப்போது டி.யு.சி.எஸ்.-லில் 70 நயா பைசாவிற்கு அரிசி விற்கிறார்கள். பர்மா அரிசி 72 நயா பைசாவிற்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால் அது 76 நயா பைசாவிற்கு வாங்கப்படுகிறது. சர்க்கார் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதை நிறுத்திவிட்டது. ஸென்ட்ரல் கோவாப்ரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ்தான் அதற்குப் பொறுப்பாளி என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் 35 ரூபாய்க்கு வாங்கி 42 ரூபாய்க்கு விற்கும். இந்த வருஷம் ஜூன்-ஜூலை மாதத்தில் லிங்கிங் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் திட்டம் ஆங்காங்கே தானியத்தை வாங்கி பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமங்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வகை செய்வது. ஆனால் அத்திட்டத்தை, ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் நடந்த பிறகு நிறுத்திவிட்டனர். ஸென்ட்ரல் கோவாப்ரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் மூட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு படி அல்லது அரைப் படி எடுத்துவிடுகிறது. அவர்களுக்கு இவ்வளவு லாபம் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஏன் 'ஷரிங்கேஜ் அலவன்ஸ்' கொடுக்க வேண்டும்? ரேஷன் காலத்தில் அவர்கள் மூட்டைக்கு 3½ நயா பைசாவிற்கு மேல் லாபமடைய முடியவில்லை. இன்று அவர்களுக்கு மூட்டைக்கு 7½ நயா பைசா கொடுக்கப்படுகிறது. ஜனங்களின் கஷ்டத்தை அனுசரித்து குறைந்த விலையில் யாரும் விற்பதில்லை. குறைந்த விலையில் விற்க சர்க்கார் ஏன் முயற்சி செய்யக் கூடாது? ஏன் நியாய விலைக் கடைகளை அதிகமாக வைத்து ஜனங்களுக்கு உணவு தானியங்களை விநியோகிக்கக் கூடாது? மேலும் உணவுப் பொருள்கள் வியாபாரத்தை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று நாக்புரியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? அதைச் செய்ய சர்க்கார் ஏன் முன்வரவில்லை? இன்று சுதந்திராக் கட்சி, 'ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கூடாது, கண்ட்ரோல் கூடாது' என்று சொல்கிறது. காங்கிரஸ் என்ன செய்கிறது? அதற்கு மாறான காரியத்தை காங்கிரஸ் நடைமுறையில் செய்யவில்லை. எனவே சுதந்திராக் கட்சி இருக்கும் இடத்திலேயே காங்கிரஸ் கட்சியும் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சுதந்திராக் கட்சிக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. கண்ட்ரோல் கூடாது என்று சுதந்திராக் கட்சி சொல்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவருவதேயில்லை.

விலைவாசி ஏற்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும்போது விலைவாசி ஏறுவது நல்லதுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் அது குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் ஏறலாமே தவிர ஜனங்கள் பொருள்களை வாங்க முடியாத அளவிற்கு ஏறுவதை யாரும் ஏற்க முடியாது. விலைவாசி ஏற்றம் இருந்தால் தேச வருமானத்தை உயர்த்தவேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami]

[7th December 1959]

தனிப்பட்டவர்களின் வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களின் கல்வி, சுகாதார வசதி, பொருளாதாரம் இவைகளில் முன்னேற்றம் இருக்கவேண்டும். மேலும் குறைந்த விலையில் அதிகச் சாமான்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் தான் அது நல்ல முன்னேற்றம் ஆகும். அவர்கள் பொருளாதாரத்தை என்ன அடிப்படையில் விளக்குகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் தீட்டப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது இன்ப்ளேஷன் ஜனங்களை எந்த அளவிற்குப் பாதித்திருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும். 1,200 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடிப்பதற்கு பதிலாக ஷர்க்கார் 1,800 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக விலைவாசிகள் மிகவும் ஏறியிருக்கின்றன. இன்று தனிப்பட்டவர்களின் லாபத்தை அதிகப்படுத்தும் முறைகள் தான் கையாளப்படுகின்றன. விலைவாசி உயர்வை முதலில் கட்டுப்படுத்தியாகவேண்டும். வாங்கிய விலையில் 10 சதவிகிதத்திற்கு மேல் லாபம் பெறக்கூடாத வகையிலும், மீறினால் கடுமையான தண்டனை விதிக்கும் வகையிலும் சட்டம் செய்ய வேண்டும். பெரிய பெரிய நகரங்களில் சர்க்காரே ஸ்டோர்ஸ் வைத்து அவைகள் மூலம் தகுந்த விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்யாவிட்டால் விலைவாசி உயர்வு நிற்கவே நிற்காது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது அரிசி 10½ அணவுக்கு விற்பது. அது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்தது என்பதைப் பார்த்தோம். அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு உயருமோ, தெரியாது.

(Sri T. S. Ramaswamy in the Chair.)

நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்று நாகபுரியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அது இப்போது இந்த மாநில சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதற்கான சட்டம் இன்னும் இங்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. காரணம் இந்த மாநிலத்தில் அதற்கு பெரிய எதிர்ப்பு இருக்கிறது. இங்கே நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டுவந்தால், ஆளும் கட்சியிலுள்ள பலர் சுதந்திராக் கட்சிக்குப் போய்விடுவார்கள். தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலின் முடிவை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதன்படி 1959-ம் வருடத்திற்குள் அச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். அதை இன்னும் கொண்டுவராததன் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை.

இன்றையதினம். என்.ஜி.ஓ.க்களின் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.க்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரின் லெகண்ட் பே கமிஷனின் சிபாரிசுகள் வெளியாகியிருக்கின்றன. அதில் பல குறைபாடுள்ள அம்சங்களும் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மகஜர் கொடுத்தபோது, மாநில என்.ஜி.ஓ.-க்களின் நிலைமையையும் அது கன்ஸிடர் பண்ணவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லியிருந்த

7th December 1959] [Sri N. K. Palanisami]

தோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அது இந்த சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நிறைவேற வேண்டுமானால் என்.ஜி.ஓக்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை. எனவே அவர்களுடைய பிரச்சனையை சர்க்கார் தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய பிரச்சனையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எதுவும் குறிப்பிடப்படாததால் அந்த உரை 'இன்கம்ப்ளிட்' ஆக இருக்கிறது என்று சொல்வேன்.

அடுத்தபடியாக, 20 லட்சம் பேர்களாக இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை படுமோசமாக ஆகியிருக்கிறது என்று அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் கூறினார். இதற்கு இப்போது பெரும்பாலும் காரணமாக இருப்பது நூல் விலையேற்றம். அதன் காரணமாக கைத்தறித் துணிகள் தேங்கியிருக்கின்றன. மேலும் இந்நிலையில் அவர்களுக்கு ரிபேட்டை 6 நயா பைசாவிலிருந்து குறைக்கக் காரணம் என்ன?

17-வது ஆல் இண்டியா லேபர் கான்பெரென்ஸில் சில முக்கிய நிர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அம்மகாநாடு கூறியது. அந்தக் கூலியை ஒரு 'நார்ம்'-ஐ அனுசரித்து நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சாதாரணமாக குழந்தைகள் பெரியவர்கள் முதலியவர்களுடைய தேவைகளை நிர்ணயித்து அதை அனுசரித்து கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டும். எல்லாத் தொழில்களிலும் குறைந்தபட்சக் கூலியைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் எந்த இண்டஸ்ட்ரியாவது குறைந்தபட்சக் கூலித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லையானால் அது ஏன் அதைக் கொண்டுவரவில்லை என்று பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், அந்த மகாநாடு, சரியாக நடத்தப்படாத மில்களை சர்க்காரே எடுத்து, அன்எம்ப்லாய்மென்ட் யூனிட் என்று ஒன்று வைத்து அந்த மில்களை நடத்த வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு நடத்தமுடியாது என்று கனம் அமைச்சர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது மகா கணபதி மில்ஸும், பாக்கிய லக்ஷ்மி மில்ஸும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், பீடித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், கோயம்புத்தூரிலுள்ள பீடி முதலாளி கொள்ளைகாலத்தில் கடை வைத்திருக்கிறார். பீடித் தொழிலாளர்களிடையே இன்று பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஹோட்டல் தொழிலாளர் சட்டம் 1958-ல் சட்டமாக்கப்பட்டது. இதுவரையில் அந்த சட்டம் அமுல் செய்யப்படவில்லை. இதுவரையில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. இதனால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ததாக நோட்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி பெரும்பகுதியான மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் இந்த உரையில் குறிப்பிடாதது பற்றி வருத்தம் தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[7th December 1959]

* SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். அவரது உரையிலே “ இம்மாநிலத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் ” என்று சொன்னதன் நோக்கம், இந்த அரசாங்கம் அமைதியான முறையில், முற்போக்குப் பாதையில் போகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான். இந்த முறையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இப்படி அமைதியான முறையில், முற்போக்குப் பாதையில் அரசாங்கம் போகிறது என்றால் குறிப்பாக கிராமங்களிலே விவசாய மக்கள் பெரும்பாலும் சர்க்காருடைய திட்டங்களின் மூலமாக, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் ஈடுபட்டிருப்பதால்தான் நாட்டில் அமைதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராம மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக எந்த அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு நடத்தி வருகிறதோ அந்த அரசாங்கம் முற்போக்குப் பாதையில் போகும், அந்த நாட்டில் அமைதி இருக்கும் என்பதை கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை திட்டமாகக் கூறுகிறது என்று பார்க்க நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர, விவசாயிகளுக்குள்ள குறைகள், தேவைகள் முதலியன பூர்த்தியடைய நல்ல அம்சங்களும் கவர்னர் பெருமான் உரையில் இருக்கின்றன. அவைகள் என்னவென்றால், போதுமான அளவு கடன் கொடுக்க, கூட்டுறவு முறையில் செய்ய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களை ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்குள்ள குறைகளைப் போக்க சர்க்கார் பாடுபட்டு வருகிறது. அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது, விலைவாசிகள் கூடியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் மூலமாக இந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுடைய ஆதரவைப் பெற்று, நல்ல முறையில், கூட்டுறவு முறையில் சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் ஒன்றுகூடி கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் முடியுமே தவிர ஒரு சட்டத்தின் மூலமாக அல்லது கோஷத்தின் மூலமாக அல்லது பிரசங்கத்தின் மூலமாக நகர மக்களுக்கும் தொழிலாளர் மக்களுக்கும் நல்ல நிலைமை உண்டென்பது முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராம விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் போதுமான அளவு ஆதரவு கொடுத்து, அவர்களை உற்சாகப் படுத்தி, நிலங்களைப் பண்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் விலைவாசிகள் கூடுமான அளவுக்குக் குறையும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் விலைவாசி ஏறுகிறது என்ற நோக்கத்தோடு அதைக் கட்டுப்படுத்தப் போனால் கிராம மக்கள், விவசாய மக்கள், பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையிலே கூறியிருப்பதைக் கேட்டு ஓரளவுக்குத் திருப்திகரமாக இருந்த போதிலும், இந்த அளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளாமல் போனாலும் கூட சர்க்காருக்கு என்ன நோக்கம் இருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, விவசாயிகள் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இல்லாமல், இப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை, கொஞ்சம் குறைய வேண்டியதுதான்,

7th December 1959] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

விவசாயிகள் உற்பத்தியில் நன்றாக ஈடுபட்டு, பெருக்கக் கூடிய முறையில், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து நல்ல வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய ஒரு நிலைமையை உண்டுபண்ண வேண்டும். அதற்காக உடனடியாக சட்டம் மூலமாக உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகமாக விற்கிறது என்று நகர மக்களுக்காக எந்த நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் எடுக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் விலைவாசிகள் ஏறாமல் தடுக்க விவசாயிகளை இன்னும் உற்சாகப்படுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்க சர்க்காரிலே முக்கியமாக மின்சார சக்தியை கோடைக்காலத்தில் வெட்டு இல்லாமல் நிரந்தரமாக விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து கிராம விவசாயிகளுக்கு பெரிய ஆதரவாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் எதுவுமில்லாமல் மின்சாரத்தை நம்பியே விவசாயம் செய்வதால், வெட்டு இல்லாமல் இருந்தால், தாராளமாக மின்சாரம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் இருந்தால் உற்பத்தி பெருக முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த முறையில், நமது மாநிலத்தில் பருவ மழை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் இருந்தும், ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வட கிழக்குப் பருவ மழை குறைவாக இருக்கிறது. செய்யாறு, வந்தவாசி, அரக்கோணம் முதலிய தாலுக்காக்களில் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான அளவுக்குத்தான் மழை பெய்திருக்கிறதே தவிர விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு பெரிய மழை இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்கு உற்பத்தி பெருக்கக் கூடிய முறையில் மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்தியோ அல்லது நீர்பாசனத் திட்டம் மூலமாகவோ, அல்லது கவர்னர் பெருமான் உரையிலே கண்டபடி மற்ற மாநிலங்களில் அதிகமாக இருந்து வீணாக சமுத் திரத்தில் விழக் கூடிய நீரை தமிழ்நாட்டுக்குப் பயன்படுத்தும் முறையிலே இந்திய சர்க்கார் மூலமாக வட ஆற்காடு ஜில்லா விவசாயிகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்து உடனடியாக சர்க்கார் நீர்ப்பாசன வசதியை உண்டு பண்ணினால்தான் விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததாக ஆகும். பல முறைகளில் கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் வட ஆற்காடு பாலாறு சம்பந்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். பாலாற்றில் தண்ணீர் வருமா வராதா என்ற முடிவு ஏற்படவில்லை, அதை நம்பி தண்ணீர் வரும் என்ற நோக்கத்தோடு இல்லாமல், மின்சாரத்தை நம்பி அல்லது பெரிய கிணறுகளை வெட்டி விவசாயம் செய்வதற்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்காரிலே பல தடவை யோசித்துப் பார்க்கிறோம், கவனித்துப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி வருவதால், பாலாற்றில் தண்ணீர் வரும், அதனால் ஏரி, குளங்கள் நிறம்பும், அதைக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய சந்தர்ப்பம் வரும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முடிவான முறையில் சர்க்கார் தெரிவித்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டத்தில் சர்க்கார் இப்போது செய்து வரும் நல்ல காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்துக்கொண்டே

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar] [7th December 1959]

இருந்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்குமே தவிர, அவைகளின் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் சர்க்கார் தலையிடாது என்று நினைக்கிறேன். இப்போது சர்க்கார் நடத்திக்கொண்டு வரும் நிவாரணக் கடைகளின் மூலமாக விலைவாசிகளின் ஏற்றம் தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இம்மாதிரிக் கடைகளை அதிகப்படியாகத் திறந்து நடத்திக்கொண்டு போனால் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே நிவாரணக் கடைகள் மூலமாக உணவுப் பொருள்கள் வழங்கி, நகர மக்களுடைய கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க இன்னும் இம்மாதிரிக் கடைகளை அதிகப் படுத்த சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4
p.m.

அடுத்தபடியாக அரக்கோணத்தில் விமானநிலையம் ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலமும் பல கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன. ஆயிரம் ஏக்கர் உள்ள விமான நிலையம் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் சிறு தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். அதிலே சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான செலவு இருக்காது. ஏனென்றால் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதில் இடம் வாங்குவதற்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் செலவழிக்க வேண்டிய பணம் மிச்சமாக இருக்கும். உடனடியாக அந்த இடத்தில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்ட வசதியான ஒரு இடத்திலே ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல தடவை இந்தச் சபையிலே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைப் பற்றிச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த இடத்திலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை வரப்போகும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கோதாவரி, கிருஷ்ணா நீர்த் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து வட ஆற்காடு ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயம் செய்யும் திட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது விவசாயிகளுக்கு எந்த வித சங்கடமும் இல்லாத முறையிலே அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த முறையை நல்ல முறையில் அமுல் செய்வதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் சென்ற ஆண்டில் நிகழ்த்திய உரையின் போது, நான் 'இலங்கையிலுள்ள நமது மக்கள் படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி ஏதும் குறிப்பிடவில்லை' என்று குறை சொன்னேன். அதே மாதிரி இந்த ஆண்டிலும் அந்த இலங்கை வாழ் தமிழர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். முன்பு

7th December 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

அந்நியர்கள் ஆட்சியில் இரண்டு நாடுகளும் இணைந்திருந்தன. இங்கிருந்து அங்கு போகவும் அங்கிருந்து இங்கு வரவும் அப்போது வசதி இருந்தது. எந்தவிதமான கஷ்டமும் அப்போது இருக்க வில்லை. ஆனால் இப்போது, இரு நாடுகளும் வெவ்வேறாகப் பிரிந்த பிற்பாடு போக்குவரத்துக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. இங்கிருந்து அங்கு போகக் கூடியவர்களும், அங்கிருந்து இங்கு வரக் கூடியவர்களும் பாஸ்போர்ட் வாங்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டது. அந்த பாஸ்போர்ட் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதன் பயனாக இங்கு தாயாரும் அங்கு பிள்ளையும், இங்கு மனைவியும் அங்கு புருஷனுமாக இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த முறையில் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்ப்பதற்குக் கூடப் போய்வரமுடியாத நிலைமையில் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பாஸ்போர்ட் எடுக்க இங்குள்ள மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். சாதாரணமாக கிராம முன்சிபிடம் போய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியவில்லை. அதற்குக் கூட லஞ்சம் கேட்கப்படுகிறது. இது மாதிரி பல துயரங்கள், தொல்லைகள் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக எனது பகுதியிலே பலர் இந்த மாதிரி கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து அங்கு போகவும் வசதி கிடைப்பதில்லை. அங்கிருந்து இங்கும் வர முடியவில்லை. இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்பு என் பகுதியிலிருந்து இலங்கை போவதற்காக, கிராம முன்சிபிடம் சென்று சான்று கேட்டதற்கு, 50 ரூபாய் போக்கம் கேட்கப்பட்டது. இந்த மாதிரி பல உதாரணங்களை என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மேலும் இலங்கையில் வாழ விரும்பாமல் பலர் இங்கு வர ஆசைப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள கஷ்டங்களையும் தொல்லைகளையும் தாங்க முடியாமல் தாய் நாடு திரும்பி வருகிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. அங்கிருக்கிறவர்கள் இங்கு வரவேண்டுமென்றால் இங்கிருந்து சான்று கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் கிடைப்பதில்லை. அத்தகைய கஷ்டங்கள் மக்களுக்கு இருப்பதைச் சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது நமது சர்க்காரைச் சேர்ந்த துறையில் வராவிட்டாலும் கூட அங்கு வாழ்கிறவர்கள் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள், முக்கியமாக 90 சதவிகிதம் தமிழ் மக்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம். பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தும் உணவுப் பற்றாக்குறை நாட்டிலே தீர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான உரம் கிடைப்பதில்லை. உரம் இல்லாத குறையால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக கவர்னர் பெருமான் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பர்மா, கானடா போன்ற வெளி நாடுகளிலிருந்து

[Sri S. Ramasami Thevar] [7th December 1959]

உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்கிறோம். இந்த மாதிரி உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதைக் காட்டிலும் ஏன் இந்த உரத்தை இறக்குமதி செய்யக்கூடாது. அந்நிய நாட்டிலிருந்து உரத்தை இறக்குமதி செய்து விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அறந்தாங்கி தாலுகாவில் மழை பெய்யாது இப்போதுதான் சமீபத்தில் மழை பெய்திருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் முற்றிய நாற்றுக்களைக் கொண்டு நட்டுவிட்டால் மட்டும் சரியான விளைச்சல்கிடைக்காது. அவர்களுக்கு ரசாயன உரம் போதிய அளவில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் உரம் உரம் என்று கதறுகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் அந்த ரசாயன உரத்தை வாங்குவதற்காக நகை முதலியவைகளை விற்று உரம் வாங்கவேண்டுமென்று பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்தாலும் உரம் கிடைப்பதில்லை. இப்போது உரம் “யூரைக் மார்க்கெட்” டில் விற்கப்படுகிறது. இதனைத் தடுத்து மக்களுக்குத் தாராளமாக உரம் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உழவு மாடுகள் வாங்குவதற்காகக் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கடனைக் கொடுக்காமல் இருந்தாலே நல்லது என்று நான் சொல்வேன். இந்தக் கடனை வாங்குவதற்காக மக்கள் பட்டி கஷ்டத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு இந்தக் கடனைக் கொடுக்காமல் இருந்தாலே நலமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகிதம் வேறு வழியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி லஞ்சங்கள் ஒழியவேண்டும். இந்த நாட்டிலே நிலத்துக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதை விட இந்த லஞ்சத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டலாம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு லஞ்சம் பெருத்திருக்கிறது. என்று இந்த நாட்டிலே லஞ்சம் ஒழியுமோ அன்றுதான் இந்த நாட்டிலே எல்லா வளங்களும், எல்லாச் செல்வங்களும் பெருகும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையிலே கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களிலே இந்த முறையில் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருவதிலுள்ள சில குறைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு கூட்டுறவு சொசைடியில் பெறக் கூடிய தொகை 1,500 ரூபாய் என்றால் மறுபடியும் கடன் தேவைப்பட்டால் அந்தத் தொகை புராவையும் திரும்பக் கொடுத்த பின்புதான் வாங்க முடியும். சிலர் அவ்வாறு கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஐந்து அல்லது அறையிரம் ரூபாய் பாக்கியாகிவிட்டால் கூட, சொசைடியிலே உள்ளவர்கள் முழுவதும் கட்டியவுடன்தான் மேலும் கடன் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்கள் வேறு கடன்காரரிடம் அதிக வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கி சொசைடியின் கடனை அடைத்து விட்டு பின்பு சொசைடியிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சொசைடியில் வாங்கும் பணத்தை அவ்வப்போது கட்டிவிடும்படியாகவும்,

7th December 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

கட்டிய பணத்தைத் திரும்பத் தேவைப்பட்டால் கொடுக்கும்படியாகவும் திருத்தம் செய்தால் பணம் புரண்டு கொண்டே இருக்கும்; மக்களுக்கும் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஒவ்வொரு காரியங்களையும் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர கவனிப்பதில்லை. 1957-வது ஆண்டிலே இந்தச் சபையிலே நான் முதல் முதலாக என் பகுதியில் உள்ள பாதிக்கடி கிராமத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். அந்த கிராமத்து விவசாய மக்கள் சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுத்துவருவதோடு அர்த்தமாளியத்திற்காக இன்னொரு பகுதி, ஐந்தில் ஒன்று வாரமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த நாளிலே, இனம், ஜமீன் ஒழிந்த பிற்பாடு கூட அந்த மக்கள் இரட்டை அடிமையாக வாழ்கிறார்கள். மகசூலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை வாரமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது பெரிய அநீதியாகும். இது மாறவேண்டும். ஏழில் ஒரு பங்கு என்று வரக்குறைப்பு சட்டமிருந்தும் இவர்கள் சர்க்காருக்கு வரியும், அர்த்தமாளியத்திற்கு வாரமும் கொடுத்து வருவது, இது ஒரு பெரிய அநீதி. இது வரைக்கும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த கிராம மக்களுக்கு உடனடியாக இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி சென்ற கூட்டத்தில் கூட சொன்னேன், “கவுனிக்கப்படும்” என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் அதை கவனிக்கவே இல்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்களிடத்தில் எந்தவித கண்ணோட்டமும் இதுபற்றி இல்லை. இதைப்பற்றி மந்திரி, சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறேன். பதில் வந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். இது வரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. ஒருவித தகவலும் வரவில்லை. இந்தத் தகவலைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா? ஏன் அதுபற்றி சர்க்காரைக் கேட்க அமைச்சருக்கு அதிகாரம் இல்லை? ஏதாவது சொல்வதை சொல்லி விட்டோம். அங்கு செய்ய வேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்காமல் போய் விடும்.

இன்றைக்கு நம்முடைய திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும், அதற்கு வேண்டிய எல்லா வேலைகளைச் செய்வதற்கும் நமது நாட்டிலுள்ள என்.ஜி.ஓக்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையாக இருக்கிறது. இப்படி நாம் போடக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி உயர்வால் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு தற்கால நிவாரணமாக குறைந்த பட்சம் இருபத்தி ஐந்து ரூபாயாவது கொடுத்து உதவ வேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய ஊழியர்களோடு இல்லாமல் வேறு விதமாக இருந்தாலும் இவர்களை கஷ்டத்திற்குள்ளாக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் நமக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே அவர்களுடைய ஊதியத்தைக்

[Sri S. R. Ramasami Thevar] [7th December 1959]

கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

என்னுடைய தாலுகாவில் இப்பொழுது செட்டில்மெண்ட் நடக்கிறது. நிலம் யாருக்கு உரிமை என்று நிர்ணயம் செய்யப் படுவது செட்டில்மெண்ட். இதை லகுவாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக பார்த்தால் விவசாயிகளை பெரும் செலவுக்கு உள்ளாக்குகிறது. சாதாரணமாக ஒரு குடியானவனுக்கு, தனக்குச் சொந்தமான இருபது சென்ட் நிலம் தனது என்று ஆவதற்கு 100 முதல் 200 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த முறையில்தான் இப்பொழுது செட்டில்மெண்ட் நடைபெற்று வருகிறது. இதைப் பற்றி நான் பல முறை ரிவிசியு மத்திரியிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். டைரெக்டரிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். எப்படிச் சொல்லியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்து பரிகாரம் தேடிக்கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படியே பல கிராமங்களில் நடந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் மக்கள் எப்படி முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சில இடங்களில் காடாக இருக்கும் நிலங்கள் சாகுபடி நிலமாகவும் விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலங்களை தரிசாகவும் கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. பட்டா கொடுக்கும்போது இப்படிப்பட்ட மாறுபட்ட முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நல்ல சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலமாக இருந்தால் அது காடு என்றும் உண்மையாகவே காடாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலம் என்றும் ஆளுக்குத்தக்கபடி கணக்கிடப்படுகிறது. இப்படிப் பட்ட ஒரு பெரிய அநீதி நடைபெற்று வருகிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இந்த முறையில் ஆளுக்குத் தக்கபடி நிலங்களுக்கு பட்டா வழங்கப்படுகிறது. இதனால் எழை விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பெரிய இனம்தார்களுடையவும் பணக்காரர்களுடையவும் நிலமாக இருந்தால் அவைகள் நிலங்களாக இருந்தாலும் அல்லது காடுகளாகவே இருந்தாலும் பட்டா நிர்ணயம் செய்யப் படுகிறது. இதைத்தவிர இன்னும் பத்து ஏக்கரா குடிக்காணி நிலத்தில் பத்து சென்ட் இருவாரமாக இருந்தால் அந்த நிலம் பூராவையும் இருவார தரிசாக செய்யப் படுகிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய உரிமையை கோர்ட்டிகள் மூலமாகவே தீர்த்துக் கொள்வதாக இருந்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்களும் செலவும் ஏற்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக வக்கீலிடம் சென்றால் அந்த நிலம் இரண்டு ஆயிரம் மதிப்புள்ளதாக இருக்கிறது. “உனக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் நிலம் போகப் போகிறதே அதனால் எனக்கு பீஸ் 100 அல்லது 200 ரூபாய் கொடு ” என்று கேட்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே செட்டில்மெண்ட் செய்யும்போது இதையெல்லாம் விசாரித்து அல்லது மறு விசாரனை செய்து செட்டில்மெண்ட்

7th December 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையேல் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டத்துக்குள்ளாவார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமது சர்க்கார் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு கடுமையாக தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களை ஜெயிலுக்குக்கூட அனுப்புகிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டில் உணவு நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதிலும் சிலர் சர்க்கார் குறிப்பிட்ட விலையைவிட கூடுதலாகக்கூட விற்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் உணவு பொருள்களுக்கு என்று வாங்கக்கூடிய உரத்தை வாங்கி பதுக்கல் செய்கிறார்கள். உரத்துடன் கூட கலப்படம் வேறு செய்கிறார்கள். அப்படி கலப்படம் செய்வதால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கலப்படம் செய்கிறவர்களை ஏன் ஜெயிலுக்கு அனுப்பிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு ஏன் அதிகப்படியான தண்டனை விதிக்கவில்லை என்பதும் தெரியவில்லை. இப்படி கலப்படம் செய்வதால் எவ்வளவோ விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் ஒரு விவசாய குடும்பமே அழிந்து போய் விட்டது. அவனுடைய ஒரு வருஷ வாழ்வோ கெட்டுப் போய் விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கலப்படம் செய்கிறவர்களுக்கு ஏன் அதிகப்படியான தண்டனை விதிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். மிளகாய் பயிருக்கு இப்படி கலப்படம் செய்யப்பட்ட உரத்தைக் கொடுத்ததால் அந்த வெள்ளாமையே பாதிக்கப்பட்டு அதை விவசாயம் செய்த விவசாயி பெரிய நஷ்டத்திற்குள்ளாகிவிட்டான். ஆகவே கலப்படம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கும் அதிகப்படியான தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது யார் யாருக்கு பணம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது அரசாட்சியிடம் மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலேய அரசாட்சியில் நல்ல வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தோம் என்றும் இப்பொழுதுள்ள அரசாட்சியில் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவரும். இந்த நிலைமைக்கு மக்களைக் கொண்டு போகக்கூடாது. ஆகவே கண்காணிப்பு அவசியம் இருக்க வேண்டும். இப்படி மக்களைக் கஷ்டப்படும் படியாக விட்டால் நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. மக்களை கஷ்டப்படுத்தாமல் நல்ல வாழ்வு வாழ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நண்பர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஓரளவு எதிர்க்கும் முறையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் நிற்கிறேன். கவர்னர் கருத்துரை வழங்குதலைப் பற்றி முன்னால் அறிவிக்கப்படுகிற நேரத்தில் இந்த ஆண்டு

[Sri K. Anbazhagan] [7th December 1959]

கவர்னர் என்ன என்ன சிறந்த கருத்துக்களை, நன்மைகளை வழங்குவார் என்று எதிர்பார்க்கிற வேளையில், அப்படி எதிர்பார்த்தவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருப்பார்கள் என்றும், அப்படி எதிர்பார்க்காமல் இருந்தவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார்கள் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பல ஆண்டுகளாகவே, இந்தக் கட்சி ஆட்சி வந்ததிலிருந்தே இன்றுவரைக்கும் கவர்னர் உரை நிகழ்த்துவது என்ற முறை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு முறையின்படி அவரும் உரையை நிகழ்த்திக்கொண்டு வருகிறார். கவர்னர் பதவி என்பதே எப்படி ஒரு சடங்காக இருக்கிறதோ அதைப்போலவே கவர்னர் உரை என்பதும் ஓர் சடங்காகி, கவர்னர் உரையின் மீது நன்றி செலுத்தும் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசுவதும் மற்றொரு சடங்காக ஆகி இருக்கிறது. அதை எதிர்த்து திருத்தம் கொண்டுவந்து பேசுவதும் ஒரு சடங்காகத்தான் இருக்கிறது என்று எண்ணக் கூடுமானாலும், ஆளும் கட்சிக்கு ஜனநாயக முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், திருப்பத் திரும்பச் சொன்னால்து பயன் ஏற்படாதா என்ற நினைப்பில், நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது சில திருத்தங்களைத் தந்து பேசவும் முன்வருகின்றோம்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் தங்களுடைய உரையை ஆரம்பித்துவிட்டு கடைசியில் தங்களுடைய குறைகளையும் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவர்னருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு அவருடைய உரைக்கு மறுப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் ஆளும் கட்சி சார்பிலுள்ளவர்களே கவர்னர் உரையை மனமாற வரவேற்பதாகக் கூறி தங்களுடைய மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் தெரிவித்தார்கள். காலையிலிருந்து இது வரைக்கும் பேசிய அவ்வளவு பேர்களும் முதலில் பேசத் தொடங்கியவர் உட்பட, அதிகமான வருத்தத்தைத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நன்றி செலுத்தும் உரையை நிகழ்த்தியவர் கவர்னர் உரையை வரவேற்று எந்த மறுப்பையும் எழுப்பாமல் தம்முடைய குறையை மட்டும் வெளியிட்டார். பின்னால் பேசியவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்களுடைய மறுப்பை தெரிவிக்க ஆரம்பித்தார்கள். கடைசியாக பேசிய நீலகிரி தொகுதி அங்கத்தினர் தன்னுடைய மாவட்டத்திலுள்ள கஷ்டங்களை கவர்னர் அவர்கள் சரியாக கவனிக்கவில்லை என்றும் அப்படி கவனித்திருப்பினும் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேடித்தரவில்லை என்றும், அப்படித் தேடித்தரும் முறையில் கவர்னர் உரை வழங்கப்படவில்லை என்றும் சற்று வருத்தத்துடனும் ஆத்திரத்துடனும் தம்முடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டார். இவற்றையெல்லாம் நான் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் உண்மையாக மாற்றுக் கட்சியில் இருக்கிற என் போன்றவர்கள் பேசாமல் இருந்துவிட்டாலே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நாங்கள் பேசவேண்டிய வற்றையும் சேர்த்துப் பேசுவார்கள் என்கிற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் பலரும் எடுத்துக் காட்டியும் கூட அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் அப்போதும் நிர்வாகம்

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

செம்மையாக நடைபெற்று வருகிறது என்று மக்கள் மதிப்பார்கள் என்று நான் கருதமுடியாது. இந்த நிர்வாக ஊழல்களுக்குக் காரணம் அமைச்சர்களுடைய தனிப்பட்ட குறை என்றும் நான் சொல்லமாட்டேன். மாறாக ஆட்சிமுறையில் நல்ல சுறுசுறுப்பும், கடமை உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டாகவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கிற ஆட்சி முறையில் நாட்டில் அராஜகம் தோன்றவில்லை, வெளிப்படையான பெரிய குற்றங்கள் தோன்றவில்லை, திடீர் கொலைகளும், கொள்ளைகளும், பெரும் அளவு பட்டினிச் சாவுகளும் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, மேலும் ஆட்சி மீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்றாலும் கூட இன்றையதினம் எந்தவிதமான குறையும் இல்லாமல் ஆட்சி செலுத்துகிறார்கள் என்றே அவ்வப்போது ஏற்படுகிற குறைபாடுகளை நீக்கி, நீதி நிர்வாகத்தைச் செவ்வையாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றே யாரும் சொல்ல முடியாது. அப்படி யாரும் ஆளும் கட்சியிலே இருந்து கூடச் சொல்லவில்லை.

இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இங்கே பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் “அராஜகம் இல்லை” என்றும் அராஜகம் இல்லாத காரணத்தினாலேயே ஆட்சி செம்மையாக நடைபெறுகிறது” என்றும் சொன்னார்கள். அராஜகத்தை எதிர்பார்ப்பது கூட அராஜக மனப்பான்மையை சேர்ந்ததாகத்தான் ஆகும். அஹிம்சையில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் அதை எதிர்பார்த்தாலும் கூட நாங்கள் அதை எதிர்பார்க்கக்கூடவில்லை. அராஜகம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுவதாக நினைத்துவிடக்கூடாது. பல்வேறு குறைகள், பலவகைப்பட்ட ஊழல்கள் இன்றைக்கு உண்டாகிறது. ஆட்சியில் உள்ளவர்களின் செல்வாக்குத் தங்களுக்கு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் பலவிதமான குற்றங்கள் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. ஊழல்களும், அக்கிரமங்களும் அவ்வப்போது எடுத்துக் காட்டப்படுகிற காலத்திலேயே, உடனடியாக அதைக் கண்டிப்பதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறார்கள். சில சமயத்தில்—நீதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்—நீதிக்கு மாறாகக் கூடச் சில பேர்கள் பேரில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு உயர்நீதி மன்றத்தில் அவ்வாறு செய்தது தவறு என்று நீதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்க அராஜகம் இல்லை இல்லை என்று பேசுவது சிறப்பு அல்ல. நாடு அமைதியாக இருக்கக் கூடிய காலத்தில், அதற்கேற்ப நிர்வாகம் குறையில்லாமல் செம்மையாக நடைபெறுகிறதா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், ஆட்சி ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கவர்னர் தம் உரையில் “பருவ காலம் கெட்டுவிடவில்லை, மழை நன்றாகப் பெய்திருக்கிறது, ஓரிரு மாவட்டங்களில் சிறு பகுதிகளில் மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை, இக்குறையும் பருவ மழைக் காலம் முடிவதற்குள்ளாக நீங்கிவிடும் என்று நம்புவோமாக” என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக பெய்த மழை பேய் மழையாக மாறி எங்கே பார்த்தாலும் வெள்ளக்காடாகச் செய்ததும், ரயில்வே பாதை உடைபட்டு போக்குவரத்தே சில தினங்கள் தடைபட்டு நின்றதும்,

[Sri K. Anbazhagan] [7th December 1959]

விருத்தாசலம் ரயில்வே ஸ்டேஷனைச் சுற்றி ஜலம் தேங்கி நின்றதும், அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வீடிழந்து, பல ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் மூழ்கி அழிந்ததும் இந்த உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. காரணம் இந்த உரை நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே தயாராகி இருக்கவேண்டும். ஆகவே இதை நான் இப்போது குற்றமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் என்ன என்று கேட்கிறேன். அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஆவலாக இருக்கிறோம். பருவமழை சரியாக இருக்கிறது என்கிற காரணத்தினால் ஒரு பக்கம் திருப்தி எனினும் அதே சமயத்தில் இப்படி வெள்ளத்தினால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாழ்பட்டுப் போவதைக் கண்டு ஒரு பக்கம் வேதனையும் வருகிறது. இந்த நிலைமையைப் பொதுவாகவாவது கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். பொதுவாக நல்லதையே எடுத்துச் சொல்லி—நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது, நிலைமை சீர்பட்டுவிடும் என்று ஜோஸ்யரைபோலச் சொல்லி—நன்மையையே எதிர் பார்த்தாலும் கூட, “நன்மையே வரும்” என்று சொல்கிற குடுகுடுப்பைக்காரனைப்போல நாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட தீமை வருவதைச் சுட்டிக் காட்டாதபோது நாம் கடமையுணர்ச்சியில் இருந்து தவறுகிறோமோ என்று ஐயப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதேபோலத்தான் அராஜகம் இல்லை யென்று சொல்கிறபோதும் மிக அதிகமாக ஆட்சியில் ஏற்படுகிற ஊழல்களை நாம் நினைக்காமல் விட்டுவிடுவதற்கில்லை. ஒரு வேளை எங்கே நீதிக்கு கேடு ஏற்படாது என்று கேட்டால் உதாரணத்திற்காக இதனைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர்நீதி மன்றத்தில் நடைபெற்ற வழக்கு ஒன்றின் தீர்ப்பில்—உயர்தர போலீஸ் இலாகா தலைவராக இருக்கிற ஒருவர் கூட, செல்வாக்குள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரின் பேச்சைக் கேட்டு நிரபராதி ஒருவனை குற்றவாளியாக்கி இங்கே கொண்டு வந்தது சரியல்ல என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அரசாங்கத்தார் அப்படிப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரியையாவது தண்டித்தார்களா? அப்படி இல்லாத சமயத்தில் நீதியையும், நியாயத்தையும் ஏழை எளியவர்களும் கூட நல்ல முறையில் எவ்வாறு பெற முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதேபோல இன்றையதினம் இருக்கிற பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த ஆட்சி முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இதைக் கூட நான் சொல்வது அமைச்சர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகின்ற பேச்சு அல்ல. ஆனால் கடமை உணர்ச்சியும், சுறுசுறுப்பும் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு உடனடியாக ஏற்படும்படித் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மற்றொன்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், “கவர்னர் அவர்கள் எல்லாக் கருத்துக்களையும் தம் உரையில் சொல்வது என்பது இயலாத காரியம். பொதுப்படையான சிலபல கருத்துக்களை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். நிதி அமைச்சராக இருக்கின்ற நான் மற்ற எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் என் நிதி நிலை அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். அப்படியானால் கவர்னர் உரைதான் எதற்காக என்னும் கேள்வி எழுத்தாளனே செய்யும்.

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சத்தின் நிலைமையைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். உணவு வேண்டும் என்கிறவர்களுக்குக் காசு கிடைத்தாலும் கூட வாங்கி உண்ண உணவுப் பண்டம் கிடைக்காது போகிற நிலைமையில் நாட்டில் ஏற்படுகிற பஞ்சம் ஒருவகை. மற்றொன்று, உணவுப் பண்டங்கள் இருந்தாலும் வாங்கி உண்பதற்குப் பணம் இல்லாத நிலைமையில் சோறு இன்றி பரிதபிக்கிற ஒரு கூட்டமாக மக்கள் ஆகிவிடும் நிலை. இன்றையதினம் நியாயவிலைக் கடைகளை அதிகமாகத் திறந்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லலாம். மற்ற கடைகளிலும் உணவுப் பண்டம் கிடைக்கிறதே என்றும் சொல்லலாம். இருந்தாலும் கூட வாங்கி உண்பதற்குப் பணம் இல்லாத நிலையில் ஒரு பெருங் கூட்டம் இன்றையதினம் பட்டினிப் பட்டாளமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாட்டில் இதனாலும் ஒரு கொடிய பஞ்சம் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பண்டம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வதோடு கூட நாட்டு மக்களுக்கு அவற்றை வாங்கி உண்ணக்கூடிய வழி வகையும் செய்தால்தான் உண்மையில் உணவுப் பிரச்சனையை பஞ்சத்தை ஓரளவாவது தீர்த்து விட்டதாக ஆகும். கையிலே பணம் கொண்டு வாங்க வருபவர்களுக்கு எல்லாம் அரிசி கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதேபோல எல்லோரும் உணவுப் பண்டம் வாங்கி உண்ணும்படியாக எல்லா மக்களுக்கும் வாழும் வழி செய்வதும், அவர்களுக்கு வசதி அளிப்பதும் அரசாங்கத்தின் லட்சியமாக இருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் 36 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் இந்த தேசத்தில் என்றால் அதில் 30 கோடி மக்களுக்குத்தான் மூன்று வேளையும் வயிரூர உண்ண உணவு கிடைக்கும். தமிழ் நாட்டில் மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் 50 லட்சம் மக்கள் ஒரு வேளைகூட வயிரூர உண்டு அறியாதவர்கள். இன்னும் ஒரு 50 லட்சம் மக்கள் இரண்டு வேளை சோறு உண்ணும் நிலைமையில் இருக்கலாம். முதலில் குறிப்பிட்ட வர்களில் பெரும்பாலோர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளைச் சோறுவது கிடைத்தால் போதாதா என்று தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான். இவர்களுக்கும் மூன்று வேளை சோறு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றால் உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமன்றி, இருக்கிற உணவுப்பண்டத்தை வாங்கி உண்பதற்கு ஏற்றவகையில் இவர்களுக்கு வாழ வழி செய்யவேண்டும். அவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும். இன்றையதினம் வேலை வாய்ப்பு எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று இந்த உரையில் சொல்லப்படவில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு எத்தனை லட்சம் பேர் வேலை செய்யக்கூடிய வயதினை அடைகிறார்கள், அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்கவேண்டும்.

அதேபோல் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறதா என்றும், ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருமானால் எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருந்தால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவேன். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையின் தொடக்கத்திலேயே

[Sri K. Anbazhagan] [7th December 1959]

“கைத்தொழில் உற்பத்தி தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகின்றது. நமது பிரதான தொழில்களான ஜவுளி, சிமெண்ட், சர்க்கரை லகு-இஞ்சினிரிந்தொழில் உற்பத்திகள் ஆகியவைகளில் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் திருப்திகரமாக முன்னேறி வருகின்றன.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தத் தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அந்த அபிவிருத்தி ஐந்து சதவிகிதமா, இருபத்தைந்து சதவிகிதமா, முப்பது சதவிகிதமா, எவ்வளவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இன்னும் பூரண அபிவிருத்தி அடைவதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் அவர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக பொதுப்படையாக அங்கங்கே இருக்கிற சிலபல நல்ல பகுதிகளை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்லி மற்றவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சுட்டிக்கூடக் காட்டாமல் விட்டுவிட்டதற்குக் காரணம் எல்லோரும் எல்லாக் காரியங்களும் நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று எண்ணி திருப்தி அடையட்டும் என்று இருக்குமானால் அது உண்மையிலேயே நம்முடைய கடைமையுணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டாது, நாட்டு மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை எல்லாம் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் நாம் என்பதைக் கொஞ்சம் கூடப் பிரதிபலிக்கச் செய்வதாகாது.

மற்றொன்று தொழில் துறையில் இந்த உற்பத்திகள் எல்லாம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்று அவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளவற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட உண்மையில் அப்பொருள்களுக்குக் கூடப் பலப்பல வகையில் தட்டுப்பாடும், நெருக்கடியும் இருந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சிமிண்டு பல கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஜவுளி அதைத் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கே மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கைத்தறி ஜவுளியை அமெரிக்காவில் வாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து சில ரகத்தைத் தயார் செய்தாலும் அதுவே இன்றைக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக விற்பனை செய்யப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த விற்பனையும் இப்போது தடைப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு நண்பர் திரு. விசுவநாதன் அவர்கள் ஒரு நல்ல யோசனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். வியாபாரிகள் வாங்க வந்தால் பத்து புதுக்காசு அளவுக்குத் தள்ளுபடி தரப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் வாங்கப் போனால் இவர்கள் 6 பைசா தான் தள்ளுபடி செய்து தருகிறார்கள்; அதனால் ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதுவும் தேக்கத் திற்கு காரணமாக இருக்கலாம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் சாக்கு வாங்குகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான ரிபேட்—தள்ளுபடி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழில் துறையில் சரியானதொரு கொள்கை வகுக்கப்பட்டு இத்தொழில் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடையும் படியாகச் செய்வது நம் கடமையாகும்.

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக விற்கப்பட்ட சரக்குகளுக்கு ஓராண்டு காலம் ஆகியும் கூட இன்னும் ரிபேட்—தள்ளுபடி தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் குறையைத் திரும்பத் திரும்ப அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் எல்லாம் அந்தத் தொழிலை மிகவும் பாதிக்கப்படாத வகையில் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதுபோலவே சர்க்கரையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது இரண்டொரு கருத்து என் நினைவுக்கு வருகிறது. சர்க்கரை ஒரு பக்கம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதோடு கூட அதன் விலை ஏறுவதும் ஒரு பக்கம் நிகழ்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த மாகாணத்திற்குப் புதிதாக சர்க்கரை ஆலை வரப்போகிறது என்ற செய்தி ஒரு பக்கம் வருகிறது. வேறு மாகாணத்தவர்கள் இனி சென்னை மாகாணத்தில் சர்க்கரை ஆலை வந்துவிடும் என்கிற கவலையையும் தெரிவிக்கிறார்கள். பொருளையும் அடைகிறார்கள். இப்படி போட்டி ஒரு பக்கம், பொருளும் ஒரு பக்கம், அதனால் ஏற்படுகிற தடையும் தாமதமும் அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது. மக்கள் இன்றையதினம் சர்க்கரை கிடைக்காமல், அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் துறையில் நல்லதொரு அபிவிருத்தி ஏற்படுத்துவதற்குத் தக்க பல நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். சென்னை மாகாணத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கானத் திட்டத்தைப்பற்றி, டாக்டர் பி. எஸ். லோக நாதன் அவர்கள் தம் கட்டுரை ஒன்றில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தென்னா—தமிழகம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் ரசாயனத் தொழில் துறையிலும், அதேபோல் இன்ஜினியரிங் தொழில் துறையிலும் ஒவ்வொரு பெரிய திட்டத்தை மேற்கொண்டு செயலாற்றியாகவேண்டும். ஒரு பத்து ஆண்டு காலத் திட்டம் என்று சொன்னால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட்டு ஈடுபட்டால்தான் நமது நாடு நல்லதொரு வளர்ச்சியை அடைய முடியும், என்று அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது ஏறத்தாழ 300 கோடி அளவு மூலதனமாகும். நமது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது தொடக்கத்தில் 300 கோடி என்று தொடங்கி பின்னர் 275 கோடி அளவுதான் கிடைக்கும் என்ற நினைப்போடு அமைச்சர் பேசுகிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக 398 கோடி அளவிற்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கச் சென்றார்கள். அவரது பெரிய உள்ளத்திற்காக நான் அவரை வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் கடைசியாக 152 கோடிக்குத்தான் வந்து நின்றது. நிதியமைச்சரின் பெருந்தன்மைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இடம் இல்லாததால் அவர்களது வேண்டுகோள் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் ஒத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அவர்கள் சொன்னதை. அவர்களைக் குறித்து நான் கடுமையான வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. அந்த உரிமையை அவர் எனக்குத் தர மாட்டார். ஆனால், செட்டிநாட்டுப் பகுதியைச் சேர்ந்த காரைக்குடி உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, 'டெல்லிக்குப் போய் நமக்குரிய பங்கைப் பெறவேண்டும், கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும், சத்தம் போட வேண்டும், எங்கள் சத்தம் போதாவிட்டால் சென்னை சட்ட மன்றத்தில் வேண்டிய சத்தம் போடுவார்கள்'

4-30
p.m.

[Sri K. Anbazhagan] [7th December 1959]

என்று சொல்லவேண்டும், அதற்கும் ஒன்றும் செய்யாவிட்டால் ராஜிநாமா செய்வோம் என்று சொல்ல வேண்டும், அப்படி ராஜிநாமா செய்வோம் என்று சொல்வதினால் அமைச்சர் பதவி போய்விடாது மூன்று மாதங்கள் சென்ற பிறகு உங்களையேதான் கூப்பிட்டு பதவியில் இருக்கச் சொல்வார்கள்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் முன்னாள் அமைச்சராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர்கள். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த அளவு நாம் போராட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான். இப்பொழுது நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நியாயமான பங்குத் தொகையை கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை நமது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த போதுமானதாகாது. ஒரு சில தொழில் துறைகளுக்கே 300 கோடி ரூபாய் வரை வேண்டுமென்று டாக்டர் லோகநாதன் போன்ற நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். 275 கோடி, 300 கோடி என்று சொல்லும்போது தொழில்கள் எல்லாம் அதில் சேரக் கூடியதல்ல. சில தொழில்களை பொதுத் துறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், சிலவற்றை தனியார் துறையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதெல்லாம் இதில் சேரவில்லை. கல்வித் துறை, வைத்தியத் துறை போன்ற காரியங்களுக்காக மட்டும்தான் இந்த 275 கோடி என்று இருக்கிறதே தவிர எல்லாவற்றையும் சேர்த்தது அல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்கு எனது நன்றி. நமது மாநிலத்தில் அரசாங்க பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளுக்கு பொதுத் துறையில் 275 கோடி, 300 கோடி வேண்டுமென்று கேட்பது போல் தனியார் துறையிலும் பொதுத் துறையிலும் எந்தளவுக்கு மூலதனம் போடுவதற்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்பதற்குள்ள பொறுப்பும் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்பற்றி நாம் கலந்து சிந்திக்க வேண்டும். தனியார் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் வடநாட்டில் தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் பெறுவதைப்போன்று தென்னாட்டில் தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் பெறவில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். உத்தர மாகாணம் பெறுகிற பங்குத் தொகை சென்னை மாநிலத்திற்கு கிடைக்கவில்லை என்றார் முன்னால் பேசிய காரைக்குடி அங்கத்தினர்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உத்தர மாகாணத்தைப் பற்றித் தெரியாமல் பேசியிருக்கிறார், முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர். வேறு மாகாணங்களைப் பற்றி பேசினாலும் பேசலாம், ஆனால் உத்தர மாகாணத்தைப் பற்றி சொன்னால் அதற்கும் இதற்கும் பொருத்தம் இருக்காது. அதை விட அதிகம் சலுகை நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள், பிற மாகாணங்களைப் பற்றி வேண்டுமானால் அப்படிச் சொல்லலாமென்று. ஆகவே, உத்தர மாகாணத்தைத் தவிர மற்ற மாகாணங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். பெயரில்தான் தவறு

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

ஏற்பட்டதே தவிர கருத்தில் தவறு ஏற்படவில்லை. உரிமைக்காகப் போராடினாலொழிய தாழ்ந்த வருமானம் உள்ள தமிழ் நாட்டு மக்கள், தமிழ் நாடு என்று சொல்லும்போது அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ, ஆயினும் சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் மக்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? எல்லாத் துறைகளையும் சேர்த்து எவ்வளவு தொகை கிடைக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நெய்வேலித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிப் பேசி பொதுமக்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யப் பார்க்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். நெய்வேலியில் இன்னும் தண்ணீர் நிற்கிறது. இந்தத் தண்ணீரைப் போக்கித்தான் நிலக்கரி எடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் மூலதனம் சுமார் 60 கோடி, அதைச் சார்ந்த தொழில்களுக்கு போடப்படும் மூலதனம் 60 அல்லது 100 கோடி ரூபாய் ஆகலாம். ஆக எல்லாத் தொகையையும் சேர்த்துக் கூட்டினாலும் திட்டத்தில் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய தொகை மிக மிக குறைவுதான். இந்தக் குறையைப் போக்கினாலொழிய மக்களின் வறுமையை எப்படி ஒழிப்பது, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எப்படி ஒழிப்பது, எப்படி நமது மாநில மக்களின் அடிப்படைக் குறைகளைப் போக்குவது? இவைகளை யெல்லாம் போக்குவதற்கான வழி வகைகள் கவர்னரது உரையில் இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது அப்படிப்பட்ட நோக்கத்தை கவர்னர் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. அப்படி தெரிவிக்காதது, கவர்னர் அவர்கள் கடைசியாக ஒரு பெரிய பிரச்சனையில் நமது கவனத்தை திருப்பியிருக்கிறார்கள். வெளியிலிருந்து இந்திய எல்லைக்கு, அபாயம். நேரலாம் என்றிருக்கும் இந்நிலையில் நம் அனைவருக்கும் குறிக்கோள் ஒன்றுதான் என்பதை வலியுறுத்தும் முறையில் செய்யலாற்றுவோமாக” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு எந்த விதமான மறுப்பும் இருப்பதற்கில்லை அரசியல் அறிவுள்ள எவரும் இதற்கு மறுப்பு சொல்ல மாட்டார்கள். வெளியிலிருந்து ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது, ஆகவே அதை எதிர்க்க உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் யாரிடமிருந்தும் அதற்கு மறுப்பு இருக்க முடியாது. ஆக்கிரமிப்பு என்பதை யார் நடத்தினாலும் அது எதிர்க்கப் படவேண்டியதுதான். உலகத்திலுள்ள எந்த நாடும் ஆக்கிரமிப்புக்கு இடம் தரக் கூடாது. எந்த நல்ல கட்சியும் ஆக்கிரமிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிட நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் அக்கறை வைத்து வட நாட்டுக்காரர்கள் இங்கே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்று கூறுகிறபோது நாங்கள் வேறொரு இனத்தவர் ஆக்கிரமிப்பை நடத்துவதற்கு ஒரு நாளும் இடம் தராது. இன்றைய அரசியல் அமைப்புப்படி இந்திய எல்லைக்கு ஏதாவது ஊறு ஏற்பட்டால் அதில் நமக்கும் பங்கு உண்டு நம்மையும் பாதிக்கும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எண்ணுகிறது. ஆனால் ஜனநாயக முறைப்படி பல அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையேயுள்ள பல்வேறு பிரச்சனைகளை அலசிப் பார்த்து அதில் நேரக்கூடிய மாறுபாட்டை யாரும் கைவிட முடியாது. இன்றையதினம் கவர்னர் அவர்கள் இந்தப் பெரிய பிரச்சனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சென்ற ஆண்டு குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையை இந்த ஆண்டு உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டார்கள். இன்றையதினம் அரசாங்கம் யாரை நம்பி,

• [Sri K. Anbazhagan] [7th December 1959]

அடிப்படையில் யாரைக்கொண்டு பணியாற்றுகிறதோ அந்த அரசாங்க ஊழியர்களின் நலத்தைக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கப் படவேண்டுமென்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிடவில்லை. கவர்னர் சென்ற ஆண்டு அதைத் தெரிவித்தார்கள்.

“ The Government are well aware of the hardships of their non-gazetted officers arising out of the rising trend in prices. Within the available resources, the Government have been doing their best in recent years to redress some of the grievances. It was their intention to examine the matter again in the light of the Report of the Central Pay Commission which may indicate some way of reducing the glaring disparities in the emoluments of the Central and State Government servants doing identical jobs.” என்று சென்ற ஆண்டில் தெரிவித்துள்ளார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்களின் பரிதாபகரமான நிலைமை, பண்டங்களின் விலையேற்றத்தினால் அவர்களுக்கு விலையும் கஷ்டம், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்குமிடையேயுள்ள ஊதிய ஏற்றத்தாழ்வு முதலியவைகளைப் போக்குவதில் சென்னை மாநில அரசாங்கத்திற்கு அக்கரையிருக்கிறது என்ற நோக்கத்தை இந்த உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி தெரிவிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து கமிஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதனால் திருப்பி அந்தப் பாடத்தை படிக்க வேண்டாமென்றுதான் அதைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கவர்னர் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடாததற்குள்ள ஒரு காரணத்தை நிதியமைச்சர் அவர்கள் தருகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் அவசியமாக எதையும் பேசமாட்டார்கள் என்று எனக்கும் தெரியும். கவர்னர் சென்ற ஆண்டு தெரிவித்த ஒரு கருத்தின்படி, விலையேற்றம் அப்படியே யிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி ஆகவே அதற்கு பரிகாரம் தேட வழி காண்கிறோம் என்றார். கடந்த இரண்டு மாதங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலையேற்றம் காரணமாக எந்த என். ஜி. ஓ. குடும்பமும் மானத்தோடு, மரியாதையோடு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது, எந்த ஆரம்ப ஆசிரியரும், போலீசாரும் கூட அன்றாட வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது, 20, 30 ரூபாய் கூடுதலாகத் தருவார்கள் என்று ஈதிர்பார்க்கலாம் என்றாலும், இடைக்காலத்தில் ஏதாவது நிவாரணம் அளித்திருக்க வேண்டும். கவர்னரே இடைக்கால உரையைத்தான் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இந்த பட்ஜெட்டுக்கும், இன்னொரு பட்ஜெட்டுக்குமிடையே பெரும் பாலும் அரசாங்கம் புதிய வரி போடுவது கூடாது, புதிய திட்டங்களையும் மேற்கொள்ள முடியாது என்பதாலும் அத்தகைய இடைக்காலத்தில் கவர்னர் உரையாற்றியிருப்பதினாலும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஒரு இடைக்கால நிவாரணமாவது அளித்திருந்தால் அது மிகவும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கும். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இருக்கின்ற

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

பரிதாபகரமான நிலைமையைப் போன்றுதான் நான்காம்தர ஊழியர்களும் துன்பமான சூழ்நிலையில் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களைப் பற்றி இன்று காலையில் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளித்த அமைச்சர் அவர்கள் கிராம அதிகாரிகள் முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல என்று சொல்லுவதின் மூலமாக அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குத்தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. மாறாக அவர்கள் வேலை செய்யும் நேரத்திற்கு, இத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு அவர்கட்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படவுமில்லை. அவ்விதம் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுவதாக இருந்தால், இப்போது அவர்கள் பெறும் ஊதியத்தைவிட மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இல்லையென்றால் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் வழக்கிலுள்ளதுபோன்று 100 பில் எழுதினால் ஆறு அணை, 200 பில் எழுதினால் 12 அணை, என்று கணக்கிட்டு கொடுக்கப்படுவதைப்போல் இவர்களுக்கும், இவர்கள் செய்கின்ற வேலைகளை அனுசரித்து, ஜனத்தொகைக்கு தகுந்த வாறு—கோழிக் கணக்கு எடுப்பதாக இருந்தால் அவைகளினுடைய எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தவாறு கணக்கிட்டுக் கொடுத்தாலும்கூட இப்போது இவர்கள் பெறுவதைவிட மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு ஊதியம் அதிகம் பெறுவர். கிராம ஊழியர்களாக இருப்பவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வளவு பணியாற்றினார்களோ அதைவிட ஐந்து மடங்கு கூடுதலாக பணியாற்றுகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் ஒரு தாசில்தாருக்கு பதில் சொல்லவேண்டியவர்கள் இப்போது ஏறத்தாழ ஏழெட்டு தாசில்தார்களுக்கு பதில் சொல்லுகிறார்கள். முன்பு ஒரு இலாகாவுக்குத்தான் வேலை பார்ப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நாலேந்து இலாகாவுக்கு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அதிகமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்ற இவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை உறுதியளித்திருக்கிறார். அவர்கட்குச் சம்பளம் கிடைப்பது சம்பந்தமாக பல உத்தரவுகள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் என்னவாயின என்று தெரியவில்லை. இன்னும் சில மாவட்டங்களில் சம்பளம் உரிய காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்றும், இதைப்பற்றி சட்டசபையில் எடுத்துக் கூறி உடனடியாகச் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கடிதத்திற்குமேல் கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில மாவட்டங்களில் உள்ள ஆசிரியர்கட்கு இதுவரையிலும் ஊதியம் போய் சேரவில்லை என்றால் அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆவது? வேறு எந்தவிதமான தொழில் நடத்துவதற்கும், வாய்ப்பில்லாத இவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை எப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே இதை ஒரு பெரிய குறை என அமைச்சர் அவர்கள் கருதி தக்க நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] - [7th December 1959]

நண்பர் சின்னத்துரை அவர்கள் கூறினதைக் கேட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் எங்களை வெளியேறவா சொல்லுகிறீர்கள் என்று கடுமையாகக் கேட்டார்கள். நான் வெளியேறச் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரியான குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழிவகை யிற்படுத்துங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் முன்பு கேட்டபோது இனிமேல் பேசுவதற்கு யாரும் பெயர் கொடுக்கவில்லை. இப்போது ஒரு அங்கத்தினர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார். அவர்களுக்கு 10 நிமிட நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று சபையை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி உணவுப் பிரச்சனைபற்றி விவாதிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். நேரத்தில் விளக்கமாகப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இன்றைய தினம் அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சில திட்டங்களைப்பற்றி நான் நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையாக தமிழ் நாட்டிற்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக கிருஷ்ண-பெண்ணை திட்டத்தை மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாகத் தென்னாட்டிலுள்ள நான்கு மாகாணங்களும் அரசியல் முறையில் இல்லாவிட்டாலும் மற்ற எல்லா வகைகளிலும் தொடர்புள்ளவை யாகத்தான் இருந்து வருகின்றன. ஆந்திராவிலுள்ள மக்கள் நமக்கு வஞ்சனை செய்யமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அதோடு இதில் பொறுப்புள்ளவர்கள் கலந்து பேசி நல்ல முடிவு எடுத்து கிருஷ்ண-பெண்ணை நீரினை தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு, குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்ட பகுதி மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அடுத்ததாக மின்சார உற்பத்தி எவ்வளவு பெருகியிருந்தாலும், அணு உலை ஒன்று ஏற்படுத்திவிஸ்தான் நமது தேவைகள் பலவும் பூர்த்தியாக முடியும். அதோடு அணு உலை ஏற்படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்பும் வழியும் நமக்கு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி பகுதியில் கிடைக்கும் மணல் போன்ற பொருட்களிலிருந்து இதை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் நெய்வேலித் திட்டத்தை ஒட்டி இதை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதாவது தடங்கல்கள் இருந்தாலும், கன்னியாகுமரி பகுதியில் கிடைக்கிற மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு அணு உலை ஒன்றை ஏற்படுத்த நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். அதே போல், தமிழ் நாட்டின் கடல் போக்குவரத்து வாய்ப்பையும் வசதியையும் அதிகப்படுத்துகின்ற முறையில் சேதுசமுத்திரக் கால்வாய் திட்டத்தையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வற்புறுத்த வேண்டும். அகில இந்திய முறையில் துறைமுக வசதிக்காக தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை பெரிதாக்குவது என்பது மட்டுமின்றி, தூத்துக்குடி தொழில் துறையில் தேய்ந்து கொண்டே போவதாலும், இதை மேற்கொள்ள வேண்டும் அங்குள்ள உப்புத் தொழிலில் பல காலமாக இருந்து வந்த கிராக்கி இப்போது குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. வேதாரண்யத்திலும் இதே நிலைகான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த வட்டார மக்கள் தொழில் பெறும் வகையில் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை பெரிது படுத்துவதுடன் திருநெல்வேலி மாவட்டத்

7th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

திற்கு பயன் ஏற்படுகிற முறையில் இந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். அதேபோல, நீலகிரியில் கிடைக்கும் இரும்பை பயன்படுத்த வழி காணவேண்டும். அதே நீலகிரியில் படச்சுருள் (ரா பிலிம்) தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தப்போவதாக செய்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கான உறுதிமொழி அமைச்சரவையிலிருந்து இதுவரையில் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. இதை மத்திய அரசினர்தான் செய்யவேண்டுமென்றிருந்தாலும், அவர்களை சீக்கிரமே இதை நிறைவேற்றிவைக்க வற்புறுத்த வேண்டும். அதோடு பெரியாறு திட்டத்தில் மேற்குப் பக்கத்தில் ஒரு அணை கட்டினால் அதன் மூலம் ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பயன்பெற முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு எண்பது கோடி அல்லது நூறு கோடி செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்றிருந்தாகவேண்டும். இது தவிர தமிழ் நாட்டில், இருபது அல்லது இருபத்திஐந்து சிறு சிறு அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. கிருஷ்ணகிரி பக்கத்தில் மலைச் சாரலிலிருந்து வரும் சின்னூற்றில் ஒரு சிறு அணை கட்டினால் பல ஆயிரம் ஏக்கர்கள் நிலம் பயன்பெற முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ராசிபுரத்தின் கிழக்கே கோரையாறு என்ற ஆற்றில் ஒரு சிறிய அணை கட்டினால் சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை பாசன வசதி பெற முடியும் என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள்.—கணக்கு வேண்டுமானால் தவறாக இருக்கலாம்—அன்புமகன் கணக்கு நிபுணன் அல்ல—இதில் நிபுணராக இருக்கக்கூடிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து, நான் சொன்ன சில சட்டங்களுக்கும் வேறு சில திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்குரிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இவைகளைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அன்றி ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட எடுத்துக்கூறி வருகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுமானால்தான் நாட்டு மக்களிடையே இருந்துவரும் பசியும், பஞ்சமும் கொஞ்சம் குறையும்—பட்டினி அடியோடு பேகாவிட்டாலும்—என்பதை வற்புறுத்திக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI S. SADASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரை மீது சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் முக்கியமாக விவசாய அபிவிருத்திக்கான பல நல்ல கருத்துக்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது கண்டு மிக மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் உணவுப் பொருட்களுடைய விலை உயர்ந்து கொண்டு போவதின் காரணமாக நகரப்புறங்களில் இருக்கும் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவதாக கூறப்படுவதைப்பார்த்து வருத்த மடைய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அளவை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் விவசாய உற்பத்திச் சாமான்களுடைய விலை மிகக் கூடுதலாகவும் போதாமலும் இருந்ததுதான். இதை விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் உணர்வார்கள். அப்படி இருக்கும் நேரத்தில் விவசாய பொருட்

[Sri S. Sadasivam] [7th December 1959]

களின் விலையை ஓரளவு குறைக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறது. இவ்விதம் விவசாயப் பொருட்களின் விலை குறைந்து போனால் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை சூன்றிப்போய் விடும் என்பதையும் நாம் ஓரளவு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயப் பொருட்களில் குறிப்பாக நிலக்கடலை 16 ரூபாய் என்று இருந்தது; இப்போது 21 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் பிண்ணாக்கு விலை 17 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 27 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதே போல் மற்ற விவசாயத்திற்கு தேவையான பொருட்களின் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. இவ்விதம் விவசாய உற்பத்திக்கான பொருட்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போனால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி குறைந்து விடும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அதே சமயத்தில் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்றவர்கள் முன்போல் இல்லாமல், தங்கள் சந்ததியாரும் ஓரளவு நல்ல நிலைமையில் வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர்கள் தங்கள் மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார வசதி, அவர்களுடைய சூழிப்பங்களை நன்றாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதி எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் காண முடியும். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்குப் போதிய அளவு உதவி கொடுக்க நாம் பாடு படவேண்டும். இன்று உணவுப் பொருள்களின் விலை ஓரளவு ஏறினாலும் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்று நிலச் சொந்தக் காரர்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள் என்றால், உணவுப் பொருள்களை மட்டும்தான் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய மற்றப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நகரப்புறங்களிலுள்ள என்.ஜி.ஓ-க்கள் போன்றவர்கள், அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையைத் திருப்திகரமாக நடத்தமுடியவில்லை என்றால் இன்று நகரங்களில் வீட்டு வாடகை முன்பிருந்ததைவிட அதிகரித்திருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம். எனவே அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி அதிகமாகச் செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு விலைவாசி உயர்வால் அதிகமாகக் கஷ்டம் இருக்காது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் அதிகமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் பல திட்டங்கள் தீட்டியிருப்பதை கவர்னர் அவர்கள் இந்த உரையில் எடுத்துரைத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பரம்பிக்குளத்திட்டம் அரம்பிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு நாங்கள் மகிழ்கிறோம். இத்திட்டத்தின் மூலம் ஏராளமான நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்து அதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான சூழ்நிலை உண்டாகும் என்று மகிழ்கிறோம். இந்தத்

7th December 1959] [Sri S. Sadasivam]

திட்டத்தில் இப்போதுள்ள பகுதிகளுடன் திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள கரூர் தாலுக்காவின் வரண்ட பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டும் அந்தப் பகுதிகளைச் சேர்த்தால்தான் அந்தப் பிராந்தியம் இத்திட்டத்தினால் பயனடைய முடியும். எனவே இத்திட்டத்தில் அவைகளையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

இதற்கு முன்பு கொண்டுவரப்பட்ட அமராவதித் திட்டத்தால் அந்தப் பிரதேச மக்கள் கொஞ்சமும் பயனடைய முடியவில்லை. முன்பு இருந்த பாசன வசதி பிரதேசங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்திட்டத்தைக் கரூர் தாலுகாவுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இன்றுள்ள நிலையில் ஏற்கனவே அதிகமாக நீருள்ள இடங்களில் இன்னும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்துக் கொண்டுபோனால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்தி பெருக, நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தழை உரங்கள் தேவை என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ரசாயன உரங்களை அதிகமாக உபயோகித்தால் ஆரம்பத்தில் விளைச்சல் பெருகினாலும் பிற்காலத்தில் விளைச்சல் குறையும். பாசன வசதியுள்ள இடங்களிலே மேலும் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் தழை உரங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியாது. வரண்ட சிறு சிறு பிரதேசங்களில் பாசன வசதியைப் பெருக்கினால் பசுந்தான உரங்களை அங்கே உபயோகித்து நல்ல பலன் காணமுடியும்.

திருச்சி ஜில்லாவில் திருச்சி, கரூர், குறித்தலை ஆகிய தாலுக்காக்கள் மிகவும் நிலவளமுள்ள பிரதேசங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை உண்மையில் அப்படியில்லை. திருச்சி ஜில்லாவிலேயே பின் தங்கிய பிரதேசங்கள் அவை, அவைகளுக்கு நிச்சயமாகப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என் தொகுதியில் உள்ள நொய்யல் ஆற்றில் ஒரு அணைக்கட்டி அங்கே பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் 40,000 ஏக்கருக்கு மேல் நீர் பாயும் என்று எஞ்சினியரிங் இலாக்காவின் கண்டு பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அங்கே சில மக்கள் தாங்கள் அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்று கூறி அத்திட்டத்திற்கு இடையூறு செய்கின்றனர். அத்திட்டம் நிறைவேறினால் கீழ்ப்பகுதிகளுக்கு நல்ல பாசன வசதி கிடைக்குமாதலால், அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்திலாவது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது நிறைவேற்றப்பட்டால், அந்த வரண்ட பிரதேச மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கப்பட்டதாகும். அது மிகக் குறைந்த செலவில் வளமளிப்பதாகும். மேலும், நீண்ட நாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டுவரும் குடவனாறு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றினால், அதனால் கால்வாய் மூலம் எடுத்துச் சென்று பல குளங்களை நிரப்பி பல பிரதேசங்களுக்குப் யோதிய பாசன வசதியளிக்க முடியும். இதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் ஆராய்ந்து தெரிவித்த கருத்தின்படி இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் ஒரு பிரக்கா பூராவுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கும்.

[Sri S. Sadasivam] [7th December 1959]

சிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்களின் வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதற்காக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன்களை நிறையக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருப்பதை கவர்னர் அவர்கள் உரை மூலம் அறிந்து நாங்கள் மிகவும் மகிழ்கிறோம். இந்தக் கடன் உதவிகள் அவர்களுக்குச் சீக்கிரமாக, காலகாலத்தில், கிடைப்பதற்கு இன்னும் அதிக வசதிகள் செய்ய வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு இரசாயன உரங்களை அதிகமாகக் கொடுக்க கனம் அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருப்பது கண்டும் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரங்கள் நிச்சயம் கொடுக்கப்படும் என்ற அவரின் உறுதி மொழியைக் கேட்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ரசாயன உரங்களைத் துரிதமாக விநியோகிக்க வேண்டும்.

பாசன வசதிக்காக போதிய மின்சாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். நீர்வளம் அதிகமாக இல்லாத பிரதேசமாகிய எங்கள் பகுதியில் 60 அடி 70 அடி ஆழமான கிணறுகளிலிருந்து விவசாயிகள் பம்பின் மூலம் தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். இன்றைய நிலையில், சிராமங்களில் உள்ள மக்கள் வருவாய் போதாததால் அதிக வருவாய் பெறுவதற்காக நகரங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கூலி ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. இந்நிலையில், அவர்கள் மலல் எஞ்சின்கள் போன்ற எஞ்சின்களை வைத்து பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்றனர். இப்போது சில ஆண்டுகளாக மலல் எஞ்சின்களின் விலை, மத்திய சர்க்காரில் வரியின் காரணமாகவும் ராஜ்ய சர்க்காரின் வரியின் காரணமாகவும் பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் அம்முறை கைவிடும் நிலையில் உள்ளது. இந்நிலையில் இத்தகைய பிரதேசங்களில், பாசன வசதி அதிகரிக்கும் பொருட்டு, மின்சாரத்தை அதிக விரைவில் விநியோகிக்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் விவசாயத்திற்கு அனுசரணையான அம்சங்கள் இருப்பது கண்டு இந்த உரையை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(4) NOMINATION OF MEMBERS TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY.

MR. SPEAKER: Before we adjourn, I wish to make an announcement.

I have to announce to the House that the following three Members were nominated for the election of three members to the Senate of the Annamalai University:—

(1) A. V. P. Asaithambi, (2) M. Kandasami Padayachi; and (3) G. Vageesam Pillai.

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, that is, three, I hereby declare them to be duly elected to the Senate of the Annamalai University.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.